

EU-rettsakter som etter en foreløpig oversikt vil kunne behandles i EØS-komiteen 11. juni 2010

-FISKERI- OG KYSTDEPARTEMENTET/HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET	7
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	7
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	7
Kapittel XII Næringsmidler	7
32009 R 0669 Kommisjonsforordning (EF) nr. 669/2009 av 24. juli 2009 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 882/2004 når det gjelder en mer intensiv offentlig kontroll ved import av visse fôrvarer og næringsmidler av ikke-animalsk opprinnelse og om endring av vedtak 2006/504/EF (vedlegg II kap XII FKD/HOD/LMD gr2)	7
-FISKERI- OG KYSTDEPARTEMENTET/LANDBRUKS-OG MATDEPARTEMENTET	9
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	9
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	9
Kapittel I Veterinære forhold	9
32008 R 0777 Kommisjonsforordning (EF) nr. 777/2008 av 4. august 2008 om endring av vedlegg I, V og VII til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 om helseregler med hensyn til animalske biprodukter som ikke er beregnet på konsum (vedlegg I kap I FKD/LMD gr2)	9
32008 R 0523 Kommisjonsforordning (EF) nr. 523/2008 av 11. juni 2008 om endring av vedlegg VIII, X og XI til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 i forhold til import av blodprodukter for fremstilling av tekniske produkter (vedlegg I kap I FKD/LMD gr2)	9
32008 R 0437 Kommisjonsforordning (EF) nr. 437/2008 av 21. mai 2008 om endring av vedlegg VII, X og XI til europaparlament- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 med hensyn til krav til bearbeiding av melk og melkeprodukter definert som kategori 3 materiale (vedlegg I kap I FKD/LMD gr2)	10
32008 R 0399 Kommisjonsforordning (EF) nr. 399/2008 av 5. mai 2008 om endring av vedlegg VIII til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 angående krav til bearbeidet kjæledyrfôr (vedlegg I kap I FKD/LMD gr2)	11
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING.....	12
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	12
Kapittel I Veterinære forhold	12
32008 D 0048 Kommisjonsvedtak 2008/48/EF av 20. desember 2007 om endring av vedtak 2004/407/EF om midlertidige hygiene- og attestasjonsregler til europaparlaments- og rådsforordning	

(EF) nr. 1774/2002 med hensyn til import fra visse tredjestater av fotografisk gelatin (vedlegg I kap I FKD/LMD gr3)	12
-FORNYINGS-, ADMINISTRASJONS- OG KIRKEDEPARTEMENTET	13
RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTEENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	13
Protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter	13
32009 D 0922 Europaparlaments- og rådsbeslutning 922/2009/EF av 16. september 2009 om interoperabilitetsløsninger for europeiske offentlige administrasjoner (ISA) (prot 31 FAD gr1)	13
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTEENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	14
Vedlegg XIV Konkurranseregler	14
32010 R 0330 Kommisjonsforordning (EU) nr. 330/2010 av 20. april 2010 om anvendelsen av artikkel 101 nr. 3 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte på grupper av vertikale avtaler og samordnet opptreden (vedlegg XIV FAD gr2)	14
-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET	16
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTEENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	16
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	16
Kapittel XII Næringsmidler	16
32008 R 0202 Kommisjonsforordning (EF) nr. 202/2008 av 4. mars 2008 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 178/2002 angående antallet av og navnene på vitenskapsgruppene under Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (vedlegg II kap XII HOD gr2)	16
32009 L 0163 Kommisjonsdirektiv 2009/163/EF av 22. desember 2009 om endring av direktiv 94/35/EF om søtstoffer ment til bruk i næringsmidler med hensyn til neotam (vedlegg II kap XII HOD gr2)	16
32009 R 1097 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1097/2009 av 16. november 2009 om endring av vedlegg II til europaparlaments- og rådsforordning nr. 396/2005 når det gjelder maksimumsgrenseverdier for dimetoat, etefon, fenamifos, fenarimol, metamidofos, metomyl, oksydemeton-metyl, procymidon, tiodikarb og vinklozilin i og på visse produkter (vedlegg II kap XII HOD gr2)	17
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	18
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	18
Kapittel I Veterinære forhold	18

32008 D 0486 Rådsvedtak 2008/486/EF av 23. juni 2008 om oppnevning av halvparten av medlemmene til Den europeiske næringsmiddelmyndighets styre (vedlegg I kap I HOD gr3)	18
Vedlegg Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	18
Kapittel XII Næringsmidler	18
32008 D 0047 Kommisjonsvedtak 2008/47/EF av 20. desember 2007 om godkjenning av den kontroll før eksport som USA utfører på peanøtter og peanøttprodukter med hensyn til forekomst av aflatoksiner (vedlegg II kap XII HOD gr3).....	18
-MILJØVERNDEPARTEMENTET.....	20
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	20
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	20
Kapittel XV Farlige stoffer.....	20
32009 D 0443	20
32009 D 0428 Kommisjonsvedtak 2009/428/EF av 4. juni 2009 og kommisjonsvedtak 2009/443/EF av 10. juni 2009 om endringer i vedlegg til direktiv 2002/95/EF (vedlegg II kap XV MD gr2)	20
32009 L 0087	21
32009 L 0089	21
32009 L 0084 Kommisjonsdirektiv 2009/84/EF av 28. juli 2009 om sulfurylfluorid, kommisjonsdirektiv 2009/87/EF av 29. juli 2009 om indoxacarb, kommisjonsdirektiv 2009/89/EF av 30. juli 2009 om nitrogen - inkludering som aktive stoffer i vedlegg I (vedlegg II kap XV MD gr2)	21
32009 L 0086	23
32009 L 0088	23
32009 L 0091	23
32009 L 0094	23
Kommisjonsdirektiv 2009/86/EF av 29. juli 2009 om fenpropimorph, kommisjonsdirektiv 2009/88/EF av 30. juli 2009 om thiacloprid, kommisjonsdirektiv 2009/91/EF av 31. juli 2009 om disodium tetraborate og kommisjonsdirektiv 2009/94/EF av 31. juli 2009 om borsyre - inkludering som aktive stoffer i vedlegg I (vedlegg II kap XV MD gr2)	23
32009 L 0092	25
32009 L 0093	25
32009 L 0095	25

32009 L 0099	25
32009 L 0085 Kommisjonsdirektiv 2009/85/EF av 29. juli 2009 om coumatetralyl, kommisjonsdirektiv 2009/92/EF av 31. juli 2009 om bromadiolon, kommisjonsdirektiv 2009/93/EF av 31. juli 2009 om alphachloralose, kommisjonsdirektiv 2009/95/EF av 31. juli 2009 om aluminiumphosphide som frigir fosphin og kommisjonsdirektiv 2009/99/EF av 4. august 2009 om chlorophacinon - inkludering som aktive stoffer i vedlegg I (vedlegg II kap XV MD gr2).....	25
32009 L 0098	28
32009 L 0096 Kommisjonsdirektiv 2009/96/EF av 31. juli 2009 om disodium octaborate tetrahydrate og kommisjonsdirektiv 2009/98/EF av 4. august 2009 om boroxid - inkludering som aktive stoffer på vedlegg I (vedlegg II kap XV MD gr2).....	28
32009 L 0150 Kommisjonsdirektiv 2009/150/EF av 27. november 2009 om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 98/8/EF om inkludering av flokumafen som et aktivt stoff på vedlegg I (vedlegg II kap XV MD gr2).....	29
32009 L 0151 Kommisjonsdirektiv 2009/151/EF av 27. november 2009 om endring av europaparlaments og rådsdirektiv 98/8/EF om inkludering av tolyfluanid som et aktivt stoff på vedlegg I (vedlegg II kap XV MD gr2).....	30
32009 R 0304 Kommisjonsforordning (EF) nr. 304/2009 av 14. april 2009 om endring av vedlegg IV og V til forordning (EF) nr. 850/2004 om håndtering av avfall som inneholder persistente organiske miljøgifter i termiske og metallurgiske produksjonsprosesser (vedlegg II kap XV MD gr2)	31
32009 R 0551 Kommisjonsforordning (EF) nr. 551/2009 av 25. juni 2009 om endring i vedleggene V og VI til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 648/2004 om vaske- og rengjøringsmidler (vedlegg II kap XV MD gr2)	32
Vedlegg XIII Transport	34
Kapittel V Sjøtransport	34
32008 R 0536 Kommisjonsforordning (EF) nr. 536/2008 om gjennomføring av artikkel 6	34
nr. 3 og artikkel 7 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 782/2003 om forbud mot organiske tinnforbindelse på skip og om endring av forordningen (vedlegg XII kap V MD gr2)	34
-NÆRINGS- OG HANDELSDEPARTEMENTET	35
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	35
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering.....	35
Kapittel XXXII Skipsutstyr.....	35
32009 L 0026 Kommisjonsdirektiv 2009/26/EF 6. april 2009 om endring av direktiv 96/98/EF om skipsutstyr (vedlegg II kap XXXII NHD gr2)	35

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING.....	36
Vedlegg XIII Transport	36
Kapittel IV Transport på innlands vannvei	36
32008 L 0126 Kommisjonsdirektiv 2008/126/EF av 19. desember 2008 om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/87/EF av 12. desember 2006 om fastsettelse av tekniske krav til fartøyer for fart på innlands vannveier (vedlegg XIII kap IV NHD gr3).....	36
32009 L 0100 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/100/EF av 16. september 2009 om gjensidig anerkjennelse av sjødyktighetsbevis for fartøy på innlands vannveier (vedlegg XIII kap IV NHD gr3) .	36
32009 L 0046 Kommisjonsdirektiv 2009/46/EF av 24. april 2009 om endring europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/87/EF av 12. desember 2006 om fastsettelse av tekniske krav til fartøyer for fart på innlands vannveier (vedlegg XIII kap IV NHD gr3)	37
32009 L 0056 Kommisjonsdirektiv 2009/56/EF av 12. juni 2009 om retting av direktiv 2008/126 om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/87/EF om fastsettelse av tekniske krav til fartøyer for fart på innlands vannveier (vedlegg XIII kap IV NHD gr3).....	37
-OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENTET	39
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	39
Vedlegg IV Energi.....	39
32008 R 0106 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 106/2008 av 15. januar 2008 om eit fellesskapsprogram for energieffektivitetsmerking av kontorutstyr	39
(Omarbeida utgåve) (vedlegg IV OED gr2)	39
-SAMFERDSELSDEPARTEMENTET	40
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	40
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	40
Kapittel I Kjøretøyer	40
32009 L 0062 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/62/EF av 13. juli 2009 om plasseringsstedet for bakre kjennemerke på motorvogner med to eller tre hjul (vedlegg II kap I SD gr2).....	40
32009 L 0079 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/79/EF av 13. juli 2009 om fastholdingsinnretninger for passasjerer på motorvogner med to hjul (vedlegg II kap I SD gr2).....	40
32009 L 0080 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/80/EF av 13. juli 2009 om merking av betjeningsinnretninger, kontrollinnretninger og indikatorer for motorvogner med to eller tre hjul (vedlegg II kap I SD gr2).....	41

Kapittel II Jord- og skogbrukstraktorer	42
32009 L 0063 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/63/EF av 13. juli 2009 om visse deler av og egenskaper ved jordbruks- og skogbrukstraktorer med hjul (vedlegg II kap II SD gr2)	42
32009 L 0066 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/66/EF av 13. juli 2009 om styreinnretninger for jordbruks- og skogbrukstraktorer med hjul (vedlegg II kap II SD gr2)	42
32009 L 0076 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/76/EF av 13. juli 2009 om lydnivået ved ørene til førere av jordbruks- eller skogbrukstraktorer med hjul (vedlegg II kap II SD gr2)	43
Vedlegg XIII Transport	44
Kapittel III Transport med jernbane	44
32009 L 0131 Kommisjonsdirektiv 2009/131/EF av 16. oktober 2009 om endring av vedlegg VII til direktiv 2008/57/EF om samtrafikkevnen i jernbanesystemet (vedlegg XIII kap III SD gr2)	44
Kapittel VI Sivil luftfart	45
32009 R 1194 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1194/2009 av 30. november 2009 om luftdyktighet og miljøsertifisering av luftfartøyer (vedlegg XIII kap VI SD gr2)	45
32010 R 0018 Kommisjonsforordning (EF) nr. 18/2010 av 8. januar 2010 om fastsettelse av spesifikasjoner for nasjonale kvalitetskontrollprogrammer for sikkerhet i sivil luftfart (vedlegg XIII kap VI SD gr2)	46
32010 R 0072 Kommisjonsforordning (EF) nr. 72/2010 av 26. januar 2010 om fastsettelse av framgangsmåter for gjennomføring av Kommisjonens inspeksjoner av sikkerhet i sivil luftfart (vedlegg XIII kap VI SD gr2)	47
Protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter	48
32007 R 0219 Rådsforordning (EF) nr. 219/2007 om etablering av et fellesforetak for å utvikle neste generasjon av av det europeiske lufttrafikkstyringssystemet (SESAR) (prot 31 SD gr2)	48
32008 R 1361 Rådsforordning (EF) nr. 1361/2008 av 16. desember 2008 om endring av forordning (EF) nr. 219/2007 om etablering av et fellesforetak for å utvikle neste generasjon av det europeiske lufttrafikkstyringssystemet (SESAR) (prot 31 SD gr2)	49
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	50
Vedlegg XIII Transport	50
Kapittel II Veitransport	50
32009 D 0959 Kommisjonsvedtak 2009/959/EF av 14. desember 2009 som endrer vedtak 2007/230/EF om eit skjema om sosial lovgiving relatert til vegtransport (vedlegg XIII kap II SD gr3) .	50

**-FISKERI- OG KYSTDEPARTEMENTET/HELSE- OG
OMSORGSDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET**

**RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG
INN I NORSK HANDLEFRIHET**

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XII Næringsmidler

32009 R 0669 Kommisjonsforordning (EF) nr. 669/2009 av 24. juli 2009 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 882/2004 når det gjelder en mer intensiv offentlig kontroll ved import av visse fôrvarer og næringsmidler av ikke-animalsk opprinnelse og om endring av vedtak 2006/504/EF (vedlegg II kap XII FKD/HOD/LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten fastsetter bestemmelser om en mer intensiv offentlig kontroll ved import av visse fôrvarer og næringsmidler av ikke-animalsk opprinnelse fra tredjeland. Rettsakten følger av bestemmelsene i forordning (EF) nr. 882/2004 (kontrollforordningen) artikkel 15 nr. 5, hvor det fremgår at visse fôrvarer og næringsmidler av ikke-animalsk opprinnelse på grunnlag av kjente eller nye risikoer, skal gjennomgå en mer intensiv offentlig kontroll. Kontrollen omfatter dokumentkontroll, identitetskontroll og fysisk kontroll av varene og skal foretas på særskilt utpekte kontrollsteder der varene først tas inn til EØS-området. Det er gitt en overgangsordning på 5 år som åpner for at kontrollen også kan gjennomføres i virksomhetenes lokaler, så fremt de oppfyller minimumskravene som stilles til fasiliteter. Varepartier kan ikke deles opp før all kontroll er gjennomført.

Rettsakten stiller videre krav til at virksomhetene sender forhåndsmelding før enkelte fôrvarer og næringsmidler ankommer landet. Hvilke fôrvarer og næringsmidler dette er, følger av vedlegget til rettsakten. Vedlegget skal revideres regelmessig av Europakommisjonen på bakgrunn av risikobildet. Ved fastslått liten risiko kan produktene bli fjernet fra listen, og krav til mer intensiv kontroll kan bortfalle. Ved fastslått høy risiko kan produktene bli fjernet fra listen, og i stedet bli omfattet av særskilte beskyttelsesvedtak. Det fastsettes strengere individuelle krav til produktene når det fastsettes beskyttelsesvedtak, enn når produkter blir listeført etter denne rettsakten. Blant annet stilles det individuelle krav som skal dokumenteres ved særskilt sertifikat. Beskyttelsesvedtak kan også innebære rene importforbud.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 22. desember 2008 nr. 1621 om offentlig kontroll med etterlevelse av regelverk om fôrvarer, næringsmidler og helse og velferd hos dyr (kontrollforskriften)

EU har hittil ikke hatt felles harmoniserte regler for kontroll ved import av produkter av ikke-animalsk opprinnelse. I gjeldende norsk regelverk er det krav om at slike produkter som importeres fra tredjeland til Norge, på forhånd skal meldes til Mattilsynet. Mattilsynet gjennomfører stikkprøvebaserte kontroller hos virksomhetene. Det nye kontrollsystemet med en mer intensiv kontroll ved import fra tredjeland av produkter av ikke-animalsk opprinnelse, samsvarer til en viss grad med det kontrollsystemet man allerede har for import fra tredjeland av produkter av animalsk opprinnelse og levende dyr mv. med obligatorisk forhåndsvarsel, dokumentkontroll, identitetskontroll og fysisk kontroll ved godkjente grensekontrollstasjoner.

Gjennomføring i norsk rett av rettsakten vil medføre økte kostnader for offentlige myndigheter i forbindelse med kontroll. Virksomheter som importerer aktuelle produkter vil bli pålagt å dekke kostnader ved kontrollen, inklusive varepartier som forsøkes importert i strid med nye regler. Det må fastsettes et eget gebyr for kontrollen. Rettsakten medfører økte rapporteringskrav for Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-FISKERI- OG KYSTDEPARTEMENTET/LANDBRUKS-OG MATDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32008 R 0777 Kommisjonsforordning (EF) nr. 777/2008 av 4. august 2008 om endring av vedlegg I, V og VII til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 om helseregler med hensyn til animalske biprodukter som ikke er beregnet på konsum (vedlegg I kap I FKD/LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer vedlegg I, V og VII til forordning (EF) nr. 1774/2002 (biproduktforordningen). I vedlegg I endres definisjonen av blodmel. Det presiseres at blodmel kan lages av varmebehandlet blod eller blodfraksjoner. Blodmelet kan benyttes til fôr eller som jordforbedringsmiddel. Vedlegg VII som omhandler krav til behandlingsmetoder for blodmel, endres tilsvarende, slik at det også her framgår at det kan være framstilt av blodfraksjoner.

Vedlegg V endrer kravene i de tilfellene hvor bearbeidingsanlegg er plassert på samme sted som et slakteri. Dette er i dag tillatt på visse vilkår. Nå åpnes det for at myndighetene i de enkelte stater kan gi unntak fra disse vilkårene og allikevel tillate at kategori-3-bearbeidingsanlegg ligger på samme sted som et slakteri godkjent etter hygieneregelverket. Forutsetningen er at medlemsstaten setter egne vilkår som gjør at anlegget ikke utgjør noen risiko for dyre- og folkehelsen, og at Kommisjonen og de andre medlemsstatene informeres hvis man benytter seg av dette unntaket.

Merknader

Rettsakten krever endring i "forskrift 27. oktober 2007 nr 1254 om animalske biprodukter som ikke er berregnet på konsum".

Rettsakten får begrensede administrative og økonomiske konsekvenser, siden den åpner for mer fleksibilitet ved godkjenning av kategori-3 -bearbeidingsanlegg som befinner seg på samme område som et godkjent slakteri.

Den endrede definisjonen av blodmel får ingen administrative eller økonomiske konsekvenser

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32008 R 0523 Kommisjonsforordning (EF) nr. 523/2008 av 11. juni 2008 om endring av vedlegg VIII, X og XI til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 i forhold til import av blodprodukter for fremstilling av tekniske produkter (vedlegg I kap I FKD/LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer vedlegg VIII, X og XI til forordning (EF) nr. 1774/2002 (biproduktforordningen) og endrer kravene ved import av blodprodukter som skal til teknisk bruk (dvs. ikke til fôr eller til konsum). I henhold til biproduktforordningen er det i utgangspunktet ikke tillatt å importere blodprodukter fra dyr som har fått tilført forbudte stoffer i henhold til direktiv 96/22/EF (thyrostatika, stilbener, østradiol 17 og

beta-agonister). Slike blodprodukter benyttes særlig i forskning og farmasøytisk industri, og denne rettsakten åpner for import av slike produkter til teknisk bruk. Blodet må komme fra et område som er fritt for visse dyresykdommer eller det må behandles for å eliminere patogener. På visse vilkår er det tillatt å importere blod fra områder hvor det vaksineres mot munn -og klovsyke.

Det er også gjort endringer med hensyn til hvilke land man kan importere fra. Tidligere måtte blodprodukter fra hov- og klovdyr stamme fra land listeført i del 1 vedlegg II i rådsvedtak 79/542/EF, hvorfra det var tillatt å importere ferskt kjøtt, eller stamme fra Japan. Dette kravet gjelder nå kun for ubehandlede blodprodukter. Blodprodukter som er behandlet for å eliminere patogener kan derimot importeres fra alle land listeført i del 1 vedlegg II i vedtak 79/542/EF i tillegg til Japan.

Tredjelandslistene i biproduktforordningen er også oppdatert med hensyn til import av andre arter, inkludert fjørfe.

Helsesertifikatene er endret i henhold til de nye kravene, og det er nå to ulike sertifikater for blodprodukter til teknisk bruk: ett for behandlede og ett for ubehandlede blodprodukter.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 27. oktober 2007 nr. 1254 om animalske biprodukter som ikke er beregnet på konsum.

I henhold til opplysninger fra bransjen, skjer import til Norge av slike blodprodukter via importør i EU, og ikke direkte fra tredjeland. Denne rettsakten antas ikke å få økonomiske og administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32008 R 0437 Kommisjonsforordning (EF) nr. 437/2008 av 21. mai 2008 om endring av vedlegg VII, X og XI til europaparlament- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 med hensyn til krav til bearbeiding av melk og melkeprodukter definert som kategori 3 materiale (vedlegg I kap I FKD/LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer vedlegg VII, X og XI til biproduktforordningen (forordning (EF) nr. 1774/2002), og endrer kravene som omhandler bearbeiding av kategori 3 melk og melkeprodukter som kan brukes til fôr, slik at disse blir mer fleksible. I dag er kravet at melk og melkeprodukter må pasteuriseres, og i tillegg må de enten syrnes til en pH under 6 eller tørkes. Bakgrunnen for de nye kravene er en EFSA-rapport fra 29. mars 2006 om dyrehelserisikoen ved å fôre dyr med meieriprodukter.

De nye kravene til behandling av melk til fôr er at den enten

- steriliseres til en Fo-verdi på minst 3

eller

- gjennomgår UHT-behandling (132 grader i minst 1 sekund) i tillegg til enten 1) tørking/oppvarming 2) syring eller 3) at det har gått minst 21 dager fra melka produseres til den distribueres til fôr og at det ikke har vært noen utbrudd av munn-og klovsyke i EØS-staten i denne perioden

eller

- gjennomgår HSTS-behandling (72 grader i minst 15 sekunder eller en tilsvarende behandling) to ganger

eller

- gjennomgår HSTS-behandling i tillegg til enten 1) tørking/oppvarming 2) syrning eller 3) at det har gått minst 21 dager fra melka produseres til den distribueres til fôr og at det ikke har vært noen utbrudd av munn- og klovsyke i EØS-staten i denne perioden

Kravene til melkeprodukter er at produktet enten behandles i henhold til kravene ovenfor, eller at produktet er laget av melk behandlet i henhold til kravene.

Myse som skal fôres til dyr mottakelige for munn- og klovsyke, må stamme fra melk som er produsert i henhold til nevnte krav. Mysen skal være tatt ut minst 16 timer etter ysting og må ha en pH under 6. Det er krav om at det endelige produktet må være merket, slik at det er klart at det dreier seg om kategori 3-materiale som ikke er beregnet på konsum.

Kravene til import av slik melk og melkeprodukter endres også, slik at disse er i overensstemmelse med de nye kravene til produksjon. Importerte melkeprodukter skal oppfylle de samme kravene som gjelder innenfor EØS-området.

Hvis det er risiko for introduksjon av nye sykdommer, kan man ved komitologiprosedyre vedta nye krav for å beskytte dyrehelsen.

Helsesertifikatet som brukes ved import av melk og melkeprodukter, endres slik at det er i overensstemmelse med de nye kravene.

Tredjelandlisten for import av melk og melkeprodukter oppdateres.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 27. oktober 2007 nr. 1254 om animalske biprodukter som ikke er beregnet på konsum.

Rettsakten gjør at kravene til bearbeiding av melk og melkeprodukter er mer fleksible. Melk som brukes til fôr i dag, oppfyller disse kravene, og næringen er informert om den nye rettsakten. Rettsakten medfører ingen økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettakten EØS-relevant og akseptabel.

32008 R 0399 Kommisjonsforordning (EF) nr. 399/2008 av 5. mai 2008 om endring av vedlegg VIII til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 angående krav til bearbeidet kjøledyrfôr (vedlegg I kap I FKD/LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer vedlegg VIII til forordning (EF) nr. 1774/2002 (biproduktforordningen) og omhandler endrede krav med hensyn til omsetting av bearbeidet kjøledyrfôr. Ved omsetning av behandlet kjøledyrfôr som ikke var hermetisert, var kravet tidligere at fôret måtte ha blitt varmet opp til minst 90 grader Celsius. Dette kravet er nå endret, slik at man har mer fleksibilitet ved framstillingen av slikt kjøledyrfôr. Nå er det kun de animalske produktene i kjøledyrfôret som må varmes opp til 90 grader, alternativt at kjøtt/kjøttproduktene i fôret varmes opp til 90 grader, mens alle andre animalske produkter (melk, egg, fiskeprodukter osv) må være behandlet i henhold til biproduktforordningen.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 27. oktober 2007 nr. 1254 om animalske biprodukter som ikke er beregnet på konsum.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32008 D 0048 Kommisjonsvedtak 2008/48/EF av 20. desember 2007 om endring av vedtak 2004/407/EF om midlertidige hygiene- og attestasjonsregler til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 med hensyn til import fra visse tredjestater av fotografisk gelatin (vedlegg I kap I FKD/LMD gr3)

Sammendrag av innhold

Rettsakten er rettet mot Belgia, Frankrike, Luxemburg, Nederland, Storbritannia og Nord-Irland. Rettsakten endrer vedtak 2004/407/EF ved å endre helsesertifikatet i henhold til TRACES. Det er blitt opplyst fra Frankrike at Kodak-fabrikken i Châlon-sur-Saône ikke lenger importerer fotografisk gelatin fra Japan eller USA. Frankrike strykes fra listen over godkjente importland.

Merknader

Rettsakten er får ingen praktisk betydning for Norge, og krever ikke gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel

-FORNYINGS-, ADMINISTRASJONS- OG KIRKEDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter

32009 D 0922 Europaparlaments- og rådsbeslutning 922/2009/EF av 16. september 2009 om interoperabilitetsløsninger for europeiske offentlige administrasjoner (ISA) (prot 31 FAD gr1)

Sammendrag av innhold

ISA-programmet (Interoperability Solutions for European Public Administrations) er en videreføring av IDABC-programmet (Interoperable Delivery of European eGovernment Services to Public Administrations, Business and Citizens) som løp fra 2005-2009. IDABC er igjen en videreføring av tidligere IDA-program (Interchange of Data Between Administrations) som løp i perioden 1997-2004. Norge har deltatt i både IDA og IDABC.

ISA er således en videreføring av et mangeårig europeisk samarbeid hvor formålet er utvikling og implementering av felleseuropeiske offentlige tjenester og underliggende infrastruktur. ISA (2010-2015) skal bidra til elektroniske løsninger som understøtter samhandling mellom europeiske forvaltningsorgan. Programmet skal dessuten understøtte implementering av felleseuropeisk politikk og aktiviteter. Dette skal oppnås gjennom følgende hovedaktiviteter: 1) Utvikle et felles rammeverk som støtter interoperabilitet (ved å utforme politikk, strategier, retningslinjer, spesifikasjoner, metoder), 2) Systematiske vurderinger av IKT-implikasjonene av felleseuropeisk lovgivning, 3) Utvikling og implementering av felles tjenester (applikasjoner og infrastruktur), 4) Generiske verktøy (demonstratorer, felles plattformer for samarbeid, felleskomponenter og felles "byggesteiner").

Innholdet i programmet er fortsatt under utvikling og Direktoratet for forvaltning og IKT (DIFI) deltar i dette utviklingsarbeidet fra norsk side.

Norsk deltakelse i programmet åpner for at norske offentlige etater kan benytte felles elektroniske løsninger på lik linje med EUs egne medlemmer uten merkostnader eller meradministrasjon. Et av resultatene av IDABC er etableringen av et felleseuropeisk kommunikasjonsnettverk, sTesta, som blir brukt for felleseuropeiske datatjenester. UDI, Politiet, NAV, Vegdirektoratet, Forbrukerombudet og Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap benytter i dag felleseuropeiske IKT-løsninger via dette nettverket. Noen av disse løsningene er Norge gjennom avtale forpliktet til å benytte. Det er gjennomført en ekstern evaluering av IDABC-programmet. Evalueringen kunne vise til svært gode resultater.

I tillegg til EU-land er ISA-programmet åpent for EØS/EFTA-land og kandidat-land gitt at disse også bidrar til budsjettet. Som del av programmet oppfordres det også til samarbeid med tredjeland og internasjonale organisasjoner eller institusjoner.

Det totale budsjettet for ISA i seksårsperioden 2010-2015 er foreløpig estimert til 164 millioner euro. EFTAs andel er i overkant av 4 millioner euro, og Norge må dekke knapt 96 prosent av dette, eller om lag 35 millioner kroner med dagens eurokurs. Dette tilsvarer i underkant av 6 millioner kroner per år gjennom seksårsperioden (men det normale er at ugiftene fordeler seg ujevnt gjennom perioden). Tallene er foreløpige, og det kan bli endringer. I tillegg kommer også noen kostnader til nasjonal administrasjon, nasjonale oppfølgingsaktiviteter og eventuell nasjonal ekspert i EU-kommisjonen tilknyttet programmet. Totalt estimeres de årlige kostnadene til norsk deltakelse i programmet til å være om lag 6,5 millioner kroner.

Merknader

Direktoratet for forvaltning og IKT (DIFI) er nasjonalt kontaktpunkt for IDABC-program (erstattes av ISA-programmet fra 2010). DIFI anbefaler fortsatt norsk deltakelse i ISA.

Det er bedt om Stortingets samtykke til deltakelse i programmet, jf. Prop. 110 S (2009.2010).

Sakkyndige instansers merknader

Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet tilrår deltakelse i programmet.

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XIV Konkurranseregler

32010 R 0330 Kommisjonsforordning (EU) nr. 330/2010 av 20. april 2010 om anvendelsen av artikkel 101 nr. 3 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte på grupper av vertikale avtaler og samordnet opptreden (vedlegg XIV FAD gr2)

Sammendrag av innhold

Traktatens artikkel 101 nr. 1 setter forbud mot avtaler og samarbeid som har til formål eller virkning å vri konkurransen. Artikkel 101 nr. 3 gir unntak fra forbudet dersom de fire angitte vilkårene for unntak er oppfylt. Tidligere forutsatte et unntak etter artikkel 101 nr. 3 et formelt vedtak av Kommisjonen, enten ved enkeltvedtak eller ved unntak for bestemte grupper/typer avtaler, såkalte gruppefritak. Etter ikrafttredelsen av rådsforordning (EF) nr. 1/2003, gir artikkel 101 nr. 3 et automatisk unntak fra forbudet (legalunntak) dersom vilkårene er oppfylt. Det er foretakenes ansvar å selv vurdere om deres adferd er lovlig i henhold til art. 101. Kommisjonen har likevel opprettholdt ordningen med gruppefritak for å lette vurderingen for foretakene og gi de foretak som oppfyller vilkårene i gruppeunntaket en "trygg havn", samt for å gi veiledning til nasjonale konkurransemyndigheter når de håndhever artikkel 101 på slike avtaler. Kommisjonen supplerer i betydelig grad gruppefritakene med omfattende retningslinjer for håndhevingen av artikkel 101. Retningslinjene binder Kommisjonen i dens håndheving av regelverket.

Traktatens artikkel 101 tilsvarer EØS-avtalens artikkel 53.

Kommisjonsforordning (EF) nr. 2790/1999, som fastsatte gruppefritak for vertikale avtaler, utløp 31. mai 2010. Kommisjonen vedtok 20. april 2010 et nytt gruppefritak for vertikale avtaler, forordning (EU) nr. 330/2010. Det nye gruppefritaket gjelder fra 1. juni 2010 til 31. mai 2022. Kommisjonen vedtok samtidig reviderte retningslinjer for vertikale avtaler.

Kommisjonen har konstatert, på bakgrunn av egne erfaringer og uttalelser fra tredjeparter, at reglene har fungert godt i praksis. Det har derfor ikke vært behov for vesentlige endringer i gruppefritaket eller i retningslinjene. Kommisjonen har likevel vedtatt noen endringer for å hensynta utviklingen i markedene, herunder særlig internettsalg og kjøpermakt hos de store distributørene. De viktigste endringene er:

- Forordning (EF) nr. 2790/1999 fikk anvendelse dersom leverandørens markedsandel ikke oversteg 30%. Det nye gruppefritaket fastsetter at heller ikke kjøpers markedsandel må overstige 30% for at gruppefritaket skal komme til anvendelse. Endringen reflekterer at også store kjøpere kan påføre skade på konkurransen.
- Det presiseres i retningslinjene at salg på Internett som hovedregel er å anse som passivt salg, som ikke kan begrenses. Det kan likevel stilles kvalitative krav til distributøren og krav om at et visst kvantum selges gjennom butikk.

For å gi foretakene anledning til å tilpasse seg det nye regelverket, er det gitt en overgangsordning frem til 31. mai 2011 for avtaler som per 31. mai 2010 ikke oppfylte vilkårene for fritak i det nye gruppefritaket, men som oppfylte vilkårene for fritak i forordning (EF) nr. 2790/1999.

Merknader

Gruppefritaket erstatter kommisjonsforordning (EF) nr. 2790/1999, som er inntatt i EØS-avtalen vedlegg XIV og gjennomført i norsk rett ved forskrift 4. desember 1992 nr. 964 om materielle

konkurranseregler i EØS-avtalen. Vedtagelsen av et nytt gruppefritak innebærer at forskriften må endres tilsvarende.

Sakkyndige instansers merknader

Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet finner rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XII Næringsmidler

32008 R 0202 Kommisjonsforordning (EF) nr. 202/2008 av 4. mars 2008 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 178/2002 angående antallet av og navnene på vitenskapsgruppene under Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (vedlegg II kap XII HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer antallet vitenskapsgrupper i Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA). Gruppen for tilsetningsstoffer, aromaer, tekniske hjelpestoffer og materialer som kommer i kontakt med næringsmidler deles i to for å håndtere en stor arbeidsmengde. Denne gruppen har hatt stor pågang med etterspørsel etter vitenskapelige uttalelser, og pågangen forventes å øke. De nye gruppene skal hete:

- gruppen for tilsetningsstoffer og kilder til næringsstoffer som tilsettes i næringsmidler
- gruppen for materialer i kontakt med næringsmidler, enzymer, aromaer og tekniske hjelpestoffer.

Merknader

Rettsakten må gjennomføres i forskriften som gjennomfører forordning (EF) nr. 178/2002.

Høring anses som åpenbart unødvendig fordi rettsakten kun gjelder interne forhold i EFSA som ikke får virkninger for norske private parter.

Rettsakten medfører ingen økonomiske eller administrative konsekvenser av betydning.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er forelagt den norske Vitenskapskomiteen for næringsmidler (VKM). VKM mente at endringen i sammensetningen av EFSA's vitenskapsgrupper er positiv fordi den kan bidra til å korte ned saksbehandlingstiden slik at viktige vitenskapelige uttalelser kan foreligge raskere. De så imidlertid ikke noe behov for å endre inndelingene av den norske VKM på tilsvarende måte.

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler som har representanter for Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet. Spesialutvalget fant rettsakten EØs-relevant og akseptabel.

32009 L 0163 Kommisjonsdirektiv 2009/163/EF av 22. desember 2009 om endring av direktiv 94/35/EF om søtstoffer ment til bruk i næringsmidler med hensyn til neotam (vedlegg II kap XII HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Dette direktivet gjelder endring av direktiv 94/35/EF om søtstoff til næringsmidler. Endringsdirektivet ble fastsatt ved komitologi, jf forordning (EF) nr. 1333/2008, siden dette gjelder en oppdatering av en stoffliste i ett av de tre direktivene på tilsetningsstoffområdet. Stofflistene i de tre direktivene på tilsetningsstoffområdet (94/35/EF, 94/36/EF, 95/2/EF) er positivlister, dvs. at det er kun de stoffene som er oppført på listene som kan benyttes i de opplistede næringsmidlene i de opplistede bruksmengdene. Stofflistene i de tre direktivene skal i januar/februar 2011 flettes sammen og overføres til vedlegg II i forordning (EF) nr. 1333/2008.

Stofflisten i direktiv 94/35/EF om søtstoff til næringsmidler endres ved at ett nytt stoff godkjennes. Dette gjelder søtstoffet neotam.

Merknader

Implementering av rettsakten i norsk rett medfører behov for endring av forskrift av 21. desember 1993 nr 1378 om tilsetningsstoffer til næringsmidler. Forskriftsendringen skal høres.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32009 R 1097 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1097/2009 av 16. november 2009 om endring av vedlegg II til europaparlaments- og rådsforordning nr. 396/2005 når det gjelder maksimumsgrenseverdier for dimetoat, etefon, fenamifos, fenarimol, metamidofos, metomyl, oksydemeton-metyl, procymidon, tiodikarb og vinklozilin i og på visse produkter (vedlegg II kap XII HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer enkelte av grenseverdiene for stoffene dimetoat, etefon, fenamifos, fenamirol, metamidofos, metomyl, oksydemeton-metyl, procymidon, tiodikarb og vinklozilin. Årsaken er bekymringer for forbrukernes inntak.

EFSA (European Food Safety Authority) har vurdert de gjeldende grenseverdiene og kommet med forslag til nye som er sikre med henblikk på forbrukernes inntak.

Ettersom grenseverdiene er satt ned er det behov for overgangsbestemmelser for at normal markedsføring, prosessering og konsum av produkter som er lovlig produsert før denne forordningen trer i kraft, kan skje. Overgangsbestemmelsene går ut på at for disse produktene skal de gamle grenseverdiene fortsatt gjelde. Det er satt opp en liste over produkt/stoffkombinasjoner dette er aktuelt for. EFSA's vurdering viser at grenseverdiene for disse fortsatt ivaretar et høyt beskyttelsesnivå for forbrukerne.

Merknader

Rettsakten krever endringer i norsk forskrift 18. august 2009 nr. 1117 om rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôr.

Dette medfører ingen økte administrative eller økonomiske konsekvenser for Mattilsynet eller næringslivet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne-, likestillings- og integreringsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32008 D 0486 Rådsvedtak 2008/486/EF av 23. juni 2008 om oppnevning av halvparten av medlemmene til Den europeiske næringsmiddelmyndighets styre (vedlegg I kap I HOD gr3)

Sammendrag av innhold

Rettsakten oppnevner halvparten av medlemmene i styret til Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet. Rådet har foretatt oppnevningen, etter forslag fra Kommisjonen. Kandidatene er valgt ut fra hensyn til å sikre uavhengighet, gode vitenskapelige kvalifikasjoner og effektivitet for EFSA, samt at styret skal være sammensatt av personer med ulik ekspertise. Tre av medlemmene har bakgrunn i organisasjoner som representerer forbrukerinteresser og andre interesser i matkjeden. De utpekte personene skal fungere i perioden 1. juli 2008 til 30. juni 2012. De utpekte er: Sue Davies, Pierguiseppe Facelli, Matthias Horst, Milan Pogacnik, Jiri Rupich, Sinikka Turunen og Bernhard Url.

Merknader

Siden rettsakten oppnevner medlemmer av EFSA's styre, inneholder den ikke rettigheter og plikter som retter seg mot norske borgere. Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge og krever derfor ikke gjennomføring i norsk rett.

Rettsakten har heller ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, som har representanter for Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XII Næringsmidler

32008 D 0047 Kommisjonsvedtak 2008/47/EF av 20. desember 2007 om godkjenning av den kontroll før eksport som USA utfører på peanøtter og peanøttprodukter med hensyn til forekomst av aflatoksiner (vedlegg II kap XII HOD gr3)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsvedtak 2008/47/EF av 20. desember 2007 omhandler godkjenning av den kontroll før eksport som USA utfører på peanøtter og peanøttprodukter med hensyn til forekomst av aflatoksiner. Food and Veterinary Office (FVO) har vært på et kontrollbesøk i USA, fra 18. til 22. september 2006, i den hensikt å vurdere de kontrollsystemer som brukes for å hindre høye aflatoksinnivåer i peanøtter og i peanøttprodukter. I tillegg var hensikten å vurdere om den kontroll som ble utført før eksport av disse produktene til EØS-land, var tilstrekkelig i forhold til EUs krav. Det ble konkludert med at USA har et tilfredsstillende kontrollsystem for aflatoksinnivåer i peanøtter og bearbeidede produkter.

Kontrollmyndigheter i USA har erkjent og gjennomført tiltak for å rette de avvik som ble funnet. Artikkel 23 i kontrollforordningen (EF) nr. 882/2004 legger til rette for at kontrollundersøkelser utført av tredjeland rett før eksport til EU, i den hensikt å undersøke om de eksporterte produktene samsvarer med EUs krav, bør bifalles med en redusert kontroll ved import. Kontrollen (prøvetaking og analyse) skal utføres i henhold til forordning (EF) nr. 401/2006 som er hjemlet i kontrollforordningen.

Merknader

Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendring.

Rettsakten kan føre til noe reduserte utgifter for Mattilsynet ved kontroll av disse varene ved import fordi det kan tas ut færre prøver.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet anser rettsakten som EØS-relevant og akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert, har gitt sin tilslutning.

-MILJØVERNDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XV Farlige stoffer

32009 D 0443

32009 D 0428 Kommisjonsvedtak 2009/428/EF av 4. juni 2009 og kommisjonsvedtak 2009/443/EF av 10. juni 2009 om endringer i vedlegg til direktiv 2002/95/EF (vedlegg II kap XV MD gr2)

Sammendrag av innhold

Innhold av visse farlige stoffer i elektriske og elektroniske produkter (EE-produkter) reguleres gjennom bestemmelser i direktiv 2002/95/EF som trådte i kraft 1. juli 2006. Direktiv 2002/95/EF er hjemlet i artikkel 95 i EF-traktaten. Direktiv 2002/95/EF - med senere endringer - er gjennomført i norsk rett gjennom forskrift 1. juni 2004 nr. 922 om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften).

Gjennom bestemmelser i kommisjonsvedtak 2006/691/EF ble det gitt tillatelse til at bly som forurensning i RIG (Rare Earth Iron Garnet) Faraday-rotatorer til bruk i fiberoptisk kommunikasjonsutstyr fortsatt kunne benyttes i mangel av tilfredsstillende alternativer. I henhold til bestemmelser i direktiv 2002/95/EF skal Kommisjonen gjennomgå unntak gitt for visse materialer og komponenter i elektrisk og elektronisk utstyr.

Gjennom kommisjonsvedtak 2009/428/EF gjennomgås unntaket for bly i RIG Faraday-rotatorer. Etter å ha utført den tekniske og vitenskapelige vurderinger anser Kommisjonen at RIG Faraday-rotatorer som overholder de maksimale konsentrasjonsverdiene fastsatt i direktiv 2002/95/EF nå er tilgjengelige, og at unntaket gitt i denne sammenheng derfor bør revideres. Direktiv 2002/95/EF endres derfor i overensstemmelse med dette. Under konsultasjonen fremkom det behov for å sikre at produsentene fikk tilstrekkelig tid til å tilpasse RIG Faraday-rotatorene til bestemmelsene om begrensningene for bruk av bly i direktiv 2002/95/EF. Punkt 22 i vedlegget til direktiv 2002/95/EF erstattes derfor med følgende tekst: "Bly som forurensning i RIG (rare earth iron garnet) Faraday-rotatorer til bruk i fiberoptisk kommunikasjon inntil 31. desember 2009". Det vil si at dette spesifikke unntaket opphørte etter 31. desember 2009.

Gjennom kommisjonsvedtak 2009/443/EF gis det tillatelse til at bly, kadmium og kvikksølv kan benyttes i visse spesifikke materialer i noen komponenter siden det foreløpig har vist seg vanskelig å finne tilfredsstillende alternativer. Gjennom kommisjonsvedtak 2009/443/EF gis det tillatelser til å benytte bly, kadmium og kvikksølv i følgende spesifikke produkter/komponenter hvorav noen av unntakene gis med tidsbegrensning:

- Bly i loddemateriale til lodding av tynne kobbertråder med en diameter på 100 µm eller mindre i transformatorer.
- Bly i cermetbaserte komponenter til trimmerpotensiometre.
- Kadmium i fotoresistorer til optokoblere brukt i profesjonelt audioutstyr inntil 31. desember 2009.
- Kvikksølv som katodeforstøvningsinhibitor i plasmaskjerm for likestrøm som inneholder høyst 30 mg pr. skjerm inntil 1. juli 2010.
- Bly i overflatebehandling av høyspenningsdioder på en base av sinkboratglass.
- Kadmium og kadmiumoksid i tykkfilmpasta brukt på aluminiumbundet berylliumoksid.

Merknader

Direktiv 2002/95/EF med senere endringer er gjennomført norsk rett gjennom forskrift 1. juni 2004 nr. 922 om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften). Gjennomføring av kommisjonsvedtakene 2009/428/EF og 2009/443/EF vil skje ved endringer i produktforskriften.

Forslag til unntak fra de generelle forbudene legges frem gjennom høringer (stakeholder consultations). Klima- og forurensningsdirektoratet (KLIF) informerer om, og legger disse stakeholder konsultasjonene ut på sine hjemmesider - www.klif.no - slik at berørte parter kan uttale seg og gi innspill.

Norge deltar aktivt i arbeidet i EU på dette området, bl.a. gjennom deltakelse på møter og faglige innspill.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsaktene er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justisdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsaktene EØS-relevante og akseptable.

32009 L 0087

32009 L 0089

32009 L 0084 Kommisjonsdirektiv 2009/84/EF av 28. juli 2009 om sulfurylfluorid, kommisjonsdirektiv 2009/87/EF av 29. juli 2009 om indoxacarb, kommisjonsdirektiv 2009/89/EF av 30. juli 2009 om nitrogen - inkludering som aktive stoffer i vedlegg I (vedlegg II kap XV MD gr2)

Sammendrag av innhold

Gjennom bestemmelser i direktiv 98/8/EF - biociddirektivet - ble det innført harmoniserte regler for godkjenning av aktive stoffer (biocider) og biocidprodukter på EU/EØS-markedet. Bakgrunnen for utvikling og gjennomføring av dette regelverket er at mange biocider har svært betenkelige egenskaper i forhold til effekter på miljø og helse. Godkjenning av denne typen stoffer og produkter, som er basert på svært grundige vurderinger, bidrar derfor til økt beskyttelse av miljøet og menneskers helse. Gjennom bestemmelser i forordning (EF) nr. 1451/2007 etableres det en liste over aktive stoffer som skal vurderes i forhold til inkludering på vedlegg I, IA eller IB til direktiv 98/8/EF.

Nedenfor gjennomgås følgende tre direktiver som omhandler inkludering av aktive stoffer på vedlegg I til biociddirektivet og som kan benyttes i insektmidler:

- Kommisjonsdirektiv 2009/84/EF av 28. juli 2009 om sulfurylfluorid
- Kommisjonsdirektiv 2009/87/EF av 29. juli 2009 om indoxacarb
- Kommisjonsdirektiv 2009/89/EF av 30. juli 2009 om nitrogen

Kommisjonsdirektiv 2009/84/EF - sulfurylfluorid - godkjent til bruk i insektmiddel

Gjennom kommisjonsdirektiv 2009/84/EF inkluderes stoffet sulfurylfluorid som et aktivt stoff på vedlegg I for å sikre at alle medlemslandene kan gi, endre eller tilbakekalle godkjenninger av biocidprodukter som inneholder sulfurylfluorid. Medlemsstatene skal sikre at godkjenninger gis med følgende gitte betingelser:

- Produktene kan kun selges til, og benyttes av, kvalifiserte fagfolk.
- Det skal treffes hensiktsmessige tiltak for å beskytte utførende personale og andre som er til stede under behandlingen, og behandlede bygninger og andre lukkede rom skal utluftes.
- Det skal fremgå av etiketter og/eller sikkerhetsdatablad at alle matvarer må fjernes fra rommet før behandlingen starter.
- Konsentrasjoner av sulfurylfluorid i troposfæren langt fra forurensningskilder overvåkes.
- Medlemsstatene skal sikre at innehavere av godkjenninger skal sende inn rapport om konsentrasjoner av sulfurylfluorid i troposfæren direkte til Kommisjonen hvert femte år.

Gjennom direktiv 2006/140/EF av 20. desember 2006 er sulfurylfluorid godkjent til bruk i trebeskyttelsesmidler.

Kommisjonsdirektiv 2009/87/EF - indoxacarb - godkjent til bruk i insektmiddel

Gjennom bestemmelser i kommisjonsdirektiv 2009/87/EF føres indoxacarb opp som et aktivt stoff på vedlegg I til biociddirektivet, og kan benyttes i insektmidler. Imidlertid er det gitt strenge betingelser knyttet til godkjenning for bruk av dette stoffet i insektmidler, og godkjenning er betinget av at søknaden kan dokumentere at risikoen kan begrenses til et akseptabelt nivå. Av etikett og/eller sikkerhetsdatablad for godkjente produkter skal følgende fremgå:

- Produktene må oppbevares utilgjengelig for barn og selskapsdyr.
- Produktene må ikke plasseres i nærheten av eksterne avløp.
- Produkter som ikke benyttes skal avskaffes på korrekt måte og må ikke skylles ut i avløp.
- Til privat bruk skal det kun gis godkjenninger til bruksklare produkter.

Kommisjonsdirektiv 2009/89/EF - nitrogen - godkjent til bruk i insektmiddel

Gjennom bestemmelser i direktiv 2009/89/EF føres nitrogen opp som aktivt stoff på vedlegg I til biociddirektivet, og kan benyttes i insektmiddel. Imidlertid er det knyttet strenge betingelser til godkjenning av bruk av nitrogen i insektmiddel. Produktgodkjenning kan kun gis dersom søknaden viser at risiko kan reduseres til et akseptabelt nivå.

Medlemsstatene skal sikre at godkjenninger gis med følgende betingelser:

- Produktene skal bare selges til, og benyttes av kvalifiserte av fagfolk.
- Det skal foreligge sikre arbeidsrutiner og sikkerhetssystemer for å minimere risiko, herunder nødvendig tilgang til personlig verneutstyr.

Merknader

Direktiv 98/8/EF - biociddirektivet - og senere endringer - er gjennomført i norsk rett gjennom forskrift 18. desember 2003 nr. 1848 om godkjenning av biocider og biocidprodukter (biocidforskriften) som trådte i kraft 1. januar 2004. Biocidforskriften ble sist endret 22. april 2009 for å gjennomføre en rekke nye direktiver, forordninger og beslutninger på biocidområdet. Hoveddirektivet 98/8/EF - biociddirektivet - er hjemlet i EF-traktatens artikkel 100 a.

Gjennom bestemmelser i direktivene 2009/84/EF, 2009/87/EF og 2009/89/EF føres henholdsvis stoffene sulfurylfluorid, indoxacarb og nitrogen opp på vedlegg I til direktiv 98/8/EF og kan benyttes i produktgruppen insektmidler. Imidlertid er det knyttet spesifikke og strenge betingelser til godkjenning av produkter som inneholder disse tre stoffene. Bruk er vurdert i forhold til risiko for helse og miljø. Dette betyr kontrollert bruk av de aktuelle stoffene, noe som er positivt i forhold til menneskers helse og beskyttelse av miljøet. Videre blir det et harmonisert marked med like rammebetingelser for både europeisk og norsk industri i forbindelse med eventuelle søknader om å bruke de aktuelle stoffene i insektmidler.

Gjennomføring av direktivene 2009/84/EF, 2009/87/EF og 2009/89/EF vil skje ved endringer i biocidforskriftens vedlegg 7 - aktive stoffer som er vedtatt oppført i biociddirektivets vedlegg I, IA eller IB for bruk i angitt(e) produkttype(r). Gjennomføringen av biociddirektivet (98/8/EF) i norsk rett ble konsekvensvurdert før biocidforskriften ble fastsatt (2003). Endringsforskriften av 22. april 2009 - som omfatter flere forordninger, mange direktiver og beslutninger (både direktiver og beslutninger om inkludering og ikke-inkludering av stoffer i vedlegg I, IA eller IB) var også på alminnelig høring og konsekvensvurdert. Disse dokumentene ble også lagt ut på hjemmesidene til Klima- og forurensningsdirektoratet – www.klif.no.

Norge deltar aktivt i arbeidet med utvikling og oppfølging av biocidregelverket gjennom deltakelse på møter i EU-regi (møter både i Competent Authority og Standing Committee), faglige innspill og som ansvarlig for vurdering av stoffer. Videre er myndighetene i kontakt med berørte parter, herunder aktuell norsk industri.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsaktene er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justisdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet

og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsaktene EØS-relevante og akseptable.

32009 L 0086

32009 L 0088

32009 L 0091

32009 L 0094

Kommisjonsdirektiv 2009/86/EF av 29. juli 2009 om fenpropimorph, kommisjonsdirektiv 2009/88/EF av 30. juli 2009 om thiacloprid, kommisjonsdirektiv 2009/91/EF av 31. juli 2009 om disodium tetraborate og kommisjonsdirektiv 2009/94/EF av 31. juli 2009 om borsyre - inkludering som aktive stoffer i vedlegg I (vedlegg II kap XV MD gr2)

Sammendrag av innhold

Gjennom bestemmelser i direktiv 98/8/EF - biociddirektivet - ble det innført harmoniserte regler for godkjenning av aktive stoffer (biocider) og biocidprodukter på EU/EØS-markedet. Bakgrunnen for utvikling og gjennomføring av dette regelverket er at mange biocider har svært betenkelige egenskaper i forhold til effekter på miljø og helse. Godkjenning av denne typen stoffer og produkter, som er basert på svært grundige vurderinger, bidrar derfor til økt beskyttelse av miljøet og menneskers helse. Gjennom bestemmelser i forordning (EF) nr. 1451/2007 etableres det en liste over aktive stoffer som skal vurderes i forhold til inkludering på vedlegg I, IA eller IB til direktiv 98/8/EF. Nye stoffer på markedet vurderes i henhold til biociddirektivets artikkel 11.

Nedenfor gjennomgås følgende fire direktiver som omhandler inkludering av aktive stoffer på vedlegg I til biociddirektivet og som kan benyttes i trebeskyttelsesmidler/treimpregneringsmidler. Godkjenning av disse fire stoffene gis med tilsvarende gitte betingelser og omtales derfor felles:

- Kommisjonsdirektiv 2009/86/EF av 29. juli 2009 om fenpropimorph
- Kommisjonsdirektiv 2009/88/EF av 30. juli 2009 om thiacloprid
- Kommisjonsdirektiv 2009/91/EF av 31. juli 2009 om disodium tetraborate
- Kommisjonsdirektiv 2009/94/EF av 31. juli 2009 om borsyre

Gjennom bestemmelser i kommisjonsdirektiv 2009/86/EF godkjennes stoffet fenpropimorph til bruk i trebeskyttelsesmidler og føres opp som et aktivt stoff på vedlegg I til direktiv 98/8/EF biociddirektivet. Gjennom bestemmelser i direktiv 2009/88/EF godkjennes det nye aktive stoffet thiacloprid til bruk i trebeskyttelsesmidler og føres opp som et aktivt stoff på vedlegg I til direktiv 98/8/EF biociddirektivet. Gjennom bestemmelser i direktiv 2009/91/EF godkjennes stoffet disodium tetraborate til bruk i trebeskyttelsesmidler og føres opp som et aktivt stoff på vedlegg I til direktiv 98/8/EF biociddirektivet. Gjennom bestemmelser i direktiv 2009/94/EF godkjennes stoffet borsyre til bruk i trebeskyttelsesmidler og føres opp som et aktivt stoff på vedlegg I til direktiv 98/8/EF biociddirektivet.

Imidlertid er det knyttet gitte betingelser og strenge krav til godkjenning. Når medlemsstatene vurderer søknader (i henhold til artikkel 5 og vedlegg VI) om godkjenning av et produkt skal de legge særlig vekt på de deler av befolkningen som ikke er omfattet av risikovurderingen på fellesskapsnivå og som kan utsettes for produktet. Videre skal det også legges vekt på de bruks- og eksponeringsscenarier som ikke er blitt representativt behandlet i risikovurderingen på fellesskapsnivå. Når medlemsstatene gir produktgodkjenninger, skal de vurdere disse risikoene og deretter sørge for å iverksette egnede tiltak eller pålegge spesifikke betingelser for å minimere de påviste risikoene. Produktgodkjenninger kan kun gis dersom søknaden inneholder informasjon om at risiko kan begrenses til et akseptabelt nivå.

Medlemsstatene skal sikre at godkjenninger gis med følgende betingelser:

- Som følge av de forutsetninger som er gjort i forbindelse med risikovurderingen skal det ved bruk av produktet, som er godkjent til industriell bruk og/eller bruk av fagfolk, alltid benyttes verneutstyr, med mindre det i søknaden fremgår at risikoen i forbindelse med industriell bruk kan reduseres til et akseptabelt nivå på andre måter.
- Som følge av identifisert risiko i forhold til jord og det akvatiske miljø skal det settes i verk passende

tiltak for å beskytte disse områdene. For produkter som er godkjent til industriell bruk, skal det blant annet fremgå av etiketten og/eller sikkerhetsdatablad at nylig behandlet trevirke etter behandling skal lagres under dekke eller på ugjennomtrengelig underlag for å hindre avrenning til jord eller vann. Eventuell avrenning skal samles til gjenbruk eller destruksjon.

Merknader

Direktiv 98/8/EF - biociddirektivet - med senere endringer - er gjennomført i norsk rett gjennom forskrift 18. desember 2003 nr. 1848 om godkjenning av biocider og biocidprodukter (biocidforskriften) som trådte i kraft 1. januar 2004. Biocidforskriften ble sist endret 22. april 2009 for å gjennomføre en rekke nye direktiver, forordninger og beslutninger på biocidområdet. Hoveddirektivet 98/8/EF - biociddirektivet - er hjemlet i EF-traktatens artikkel 100 a.

Gjennom bestemmelser i direktivene 2009/86/EF, 2009/88/EF, 2009/91/EF og 2009/94/EF føres henholdsvis stoffene fenpropimorph, thiacloprid, disodium tetraborate og borsyre opp på vedlegg I til direktiv 98/8/EF og kan benyttes i produktgruppen trebeskyttelsesmidler. Imidlertid er det knyttet spesifikke og strenge betingelser til godkjenning av produkter som inneholder disse fire stoffene. Bruk er vurdert i forhold risiko for helse og miljø. Dette betyr kontrollert bruk av de aktuelle stoffene, noe som er positivt i forhold til menneskers helse og beskyttelse av miljøet. Videre blir det et harmonisert marked med like rammebetingelser for både europeisk og norsk industri i forbindelse med eventuelle søknader om å bruke de aktuelle stoffene i trebeskyttelsesmidler.

Gjennomføring av direktivene 2009/86/EF, 2009/88/EF, 2009/91/EF og 2009/94/EF vil skje ved endringer i biocidforskriftens vedlegg 7 - aktive stoffer som er vedtatt oppført i biociddirektivets vedlegg I, IA eller IB for bruk i angitt(e) produkttype(r). Gjennomføringen av biociddirektivet (98/8/EF) i norsk rett ble konsekvensvurdert før biocidforskriften ble fastsatt (2003). Endringsforskriften av 22. april 2009 - som omfatter flere forordninger, mange direktiver og beslutninger (både direktiver og beslutninger om inkludering og ikke-inkludering av stoffer i vedlegg I, IA eller IB) var også på alminnelig høring og konsekvensvurdert. Disse dokumentene ble også lagt ut på hjemmesidene til Klima- og forurensningsdirektoratet – www.klif.no.

Norge deltar aktivt i arbeidet med utvikling og oppfølging av biocidregelverket gjennom deltakelse på møter i EU-regi (møter både i Competent Authority og Standing Committee), faglige innspill og som ansvarlig for vurdering av stoffer. Videre er myndighetene i kontakt med berørte parter, herunder aktuell norsk industri.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsaktene er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justisdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsaktene EØS-relevante og akseptable.

32009 L 0092

32009 L 0093

32009 L 0095

32009 L 0099

32009 L 0085 Kommisjonsdirektiv 2009/85/EF av 29. juli 2009 om coumatetralyl, kommisjonsdirektiv 2009/92/EF av 31. juli 2009 om bromadiolon, kommisjonsdirektiv 2009/93/EF av 31. juli 2009 om alphachloralose, kommisjonsdirektiv 2009/95/EF av 31. juli 2009 om aluminiumphosphide som frigir fosfin og kommisjonsdirektiv 2009/99/EF av 4. august 2009 om chlorophacinon - inkludering som aktive stoffer i vedlegg I (vedlegg II kap XV MD gr2)

Sammendrag av innhold

Gjennom bestemmelser i direktiv 98/8/EF - biociddirektivet - ble det innført harmoniserte regler for godkjenning av aktive stoffer (biocider) og biocidprodukter på EU/EØS-markedet. Bakgrunnen for utvikling og gjennomføring av dette regelverket er at mange biocider har svært betenkelige egenskaper i forhold til effekter på helse og miljø. Godkjenning av denne typen stoffer og produkter, som er basert på svært grundige vurderinger, bidrar derfor til økt beskyttelse av menneskers helse og miljøet. Gjennom bestemmelser i forordning (EF) nr. 1451/2007 etableres det en liste over aktive stoffer som skal vurderes i forhold til inkludering på vedlegg I, IA eller IB til direktiv 98/8/EF biociddirektivet.

Nedenfor gjennomgås følgende fem direktiver som omhandler inkludering av aktive stoffer på vedlegg I til biociddirektivet og som kan benyttes i rottegift/rottebekjempelsesmidler:

- Kommisjonsdirektiv 2009/85/EF av 29. juli 2009 om coumatetralyl
- Kommisjonsdirektiv 2009/92/EF av 31. juli 2009 om bromadiolon
- Kommisjonsdirektiv 2009/93/EF av 31. juli 2009 om alphachloralose
- Kommisjonsdirektiv 2009/95/EF av 31. juli 2009 om aluminium phosphide som frigir fosfin
- Kommisjonsdirektiv 2009/99/EF av 4. august 2009 om chlorophacinon

Kommisjonsdirektiv 2009/85/EF - coumatetralyl - godkjent til bruk i rottegift

Gjennom bestemmelser i direktiv 2009/85/EF godkjennes stoffet coumatetralyl til bruk i rottegift/rottebekjempelsesmidler og føres opp som aktivt stoff på vedlegg I til direktiv 98/8/EF biociddirektivet. Imidlertid er det knyttet visse betingelser og strenge krav til godkjenning av coumatetralyl i slike bekjempelsesmidler.

Medlemsstatene skal sørge for at godkjennelser gis i forhold til følgende betingelser:

- Den nominelle konsentrasjonen av det aktive stoffet i andre produkter enn strøpulver ("tracking powder") må ikke overstige 375 mg/kg, og det skal kun gis tillatelse til produkter som er klare til bruk.
- Produkter skal inneholde bittersmak og, der det er relevant, et fargestoff.
- Primær såvel som sekundær eksponering overfor mennesker, dyr utenfor målgruppen og miljøet minimeres ved å vurdere og benytte alle egnede og disponible risikoreduserende tiltak. Disse omfatter blant annet at produkter begrenses til yrkesmessig bruk, at det fastsettes en øvre grense for pakningsstørrelse, og at det pålegges en forpliktelse til å benytte sikre åtestasjoner.

Kommisjonsdirektiv 2009/92/EF - bromadiolon - godkjent til bruk i rottegift

Gjennom bestemmelser i direktiv 2009/92/EF godkjennes stoffet bromadiolon til bruk i rottegift/rottebekjempelsesmidler og føres dermed opp som et aktivt stoff i vedlegg I til direktiv 98/8/EF biociddirektivet. Det er knyttet strenge krav til godkjenning og medlemsstatene skal sikre at godkjennelser gis med følgende spesifikke betingelser:

- Den nominelle konsentrasjonen av stoffet i produktet må ikke overstige 50 mg/kg, og det skal kun gis tillatelser til produkter som er klare til bruk.
- Produktet skal inneholde bittersmak og, der hvor det er relevant, et fargestoff.
- Produkter må ikke benyttes som strøpulver.
- Primær såvel som sekundær eksponering overfor mennesker, dyr utenfor målgruppen og miljøet minimeres ved å vurdere og benytte alle egnede og disponible risikoreduserende tiltak. Disse omfatter blant annet at produkter begrenses til yrkesmessig bruk, at det fastsettes en øvre grense for

pakningstørrelse, og at det pålegges en forpliktelse til å benytte sikre åtestasjoner.

På grunn av stoffets PBT-egenskaper (persistent, bioakkumulerende, toksisk) skal det foretas en sammenlignbar risikovurdering før inkludering av dette stoffet på vedlegg I fornyes. Utløpsdatoen for inkluderingen er satt til 30. juni 2016.

Kommisjonsdirektiv 2009/93/EF - alphachloralose - godkjent til bruk i rottegift

Gjennom bestemmelser i direktiv 2009/93/EF godkjennes stoffet alphachloralose til bruk i rottegift/rottebekjempelsesmidler og føres dermed opp som et aktivt stoff i vedlegg I til direktiv 98/8/EF biociddirektivet. Når medlemsstater i overensstemmelse med artikkel 5 og vedlegg VI vurderer søknader om godkjenning av et produkt, skal de i de tilfeller det er relevant, legge særlig vekt på de befolkningsgrupper som kan utsettes for produktet, og bruks- og eksponeringsscenarier, som ikke er blitt representativt behandlet i risikovurderingen på fellesskapsnivå. Når medlemsstatene utsteder produktgodkjenninger, skal de vurdere risiko og videre sørge for at det treffes egnede tiltak eller pålegge spesifikke betingelser for å motvirke risiko. Produktgodkjenninger kan kun gis dersom søknadene inneholder opplysninger som viser at risiko kan begrenses til et akseptabelt nivå. Det er blant annet ikke mulig å godkjenne produkter til bruk utendørs med mindre det foreligger data som viser at produktet oppfyller kravene i artikkel 5 og vedlegg VI om nødvendig ved bruk av hensiktsmessige risikobegrensende tiltak.

Medlemsstatene skal videre sikre at godkjenninger gis med følgende betingelser:

- Den nominelle konsentrasjonen av det aktive stoffet i produktet skal ikke overskride 40 g/kg.
- Produktet skal inneholde bittersmak og et fargestoff.
- Bare produkter til bruk i åtestasjoner.

Kommisjonsdirektiv 2009/95/EF - aluminium phosphide som frigir fosphine - godkjent til bruk i rottegift

Gjennom kommisjonsdirektiv 2009/95/EF godkjennes stoffet aluminium phosphide som frigir fosphine til bruk i rottegift/rottebekjempelsesmidler og føres dermed opp som et aktivt stoff i vedlegg I til direktiv 98/8/EF biociddirektivet. Når medlemsstater i overensstemmelse med artikkel 5 og vedlegg VI vurderer søknader om godkjenning av et produkt, skal de i de tilfeller det er relevant, legge særlig vekt på de befolkningsgrupper som kan utsettes for produktet, og bruks- og eksponeringsscenarier, som ikke er blitt representativt behandlet i risikovurderingen på fellesskapsnivå. Når medlemsstatene utsteder produktgodkjenninger skal de vurdere risiko og videre sørge for at det treffes egnede tiltak eller pålegge spesifikke betingelser for å motvirke identifisert risiko. Produktgodkjenninger kan kun gis dersom søknadene inneholder opplysninger som viser at risiko kan begrenses til et akseptabelt nivå. Det er blant annet ikke mulig å godkjenne produkter til bruk utendørs med mindre det foreligger data som viser at produktet oppfyller kravene i artikkel 5 og vedlegg VI om nødvendig ved bruk av hensiktsmessige risikobegrensende tiltak.

Medlemsstatene skal sikre at godkjenninger gis med følgende betingelser:

- Produktene skal kun selges til og benyttes av kvalifiserte fagfolk.
- Den påviste risiko for brukerne gjør det nødvendig å iverksette egnede risikobegrensende tiltak. Disse tiltakene omfatter blant annet bruk av personlig verneutstyr, bruk av utstyr til utlegging og emballering av produktet slik at eksponeringsrisikoen reduseres til et akseptabelt nivå.
- Den påviste risiko for landlevende dyr utenfor målgruppen gjør det nødvendig å treffe egnede risikobegrensende tiltak. Disse tiltakene omfatter blant annet forbud mot å legge ut produktet i områder hvor det forekommer andre pattedyr enn mållartene som graver ganger.

Kommisjonsdirektiv 2009/99/EF - chlorophacinon - godkjent til bruk i rottegift

Gjennom bestemmelser i direktiv 2009/99/EF godkjennes stoffet chlorophacinon til bruk i rottegift/rottebekjempelsesmidler og føres dermed opp som et aktivt stoff i vedlegg I til direktiv 98/8/EF biociddirektivet.

Medlemsstatene skal sikre at godkjenninger gis med følgende betingelser:

- Den nominelle konsentrasjonen av det aktive stoffet i andre produkter enn strøpulver skal ikke overskride 50 g/kg, og bare produkter som er klare til bruk kan godkjennes.

- Produkter til bruk som strøpulver skal kun omsettes til kvalifiserte fagfolk.
- Produkter skal inneholde bittersmak og, og der det er relevant, et fargestoff.
- Primær såvel som sekundær eksponering overfor mennesker, dyr utenfor målgruppen og miljøet minimeres ved å vurdere og benytte alle egnede og disponible risikoreduserende tiltak. Disse omfatter blant annet at produkter begrenses til yrkesmessig bruk, at det fastsettes en øvre grense for pakningstørrelse, og at det pålegges en forpliktelse til å benytte sikre åtestasjoner.

På bakgrunn av den påviste risiko for dyr utenom målgruppen skal det foretas en sammenlignbar risikovurdering av det aktive stoffet i henhold til artikkel 10 i direktiv 98/8/EF biociddirektivet innen inkludering av dette stoffet i vedlegg I forlenges. Utløpsdato for inkludering er satt til 30. juni 2016.

Merknader

Direktiv 98/8/EF - biociddirektivet - med senere endringer - er gjennomført i norsk rett gjennom forskrift 18. desember 2003 nr. 1848 om godkjenning av biocider og biocidprodukter (biocidforskriften) som trådte i kraft 1. januar 2004. Biocidforskriften ble sist endret 22. april 2009 for å gjennomføre en rekke nye direktiver, forordninger og beslutninger på biocidområdet. Hoveddirektivet 98/8/EF - biociddirektivet - er hjemlet i EF-traktatens artikkel 100 a.

Gjennom bestemmelser i direktivene 2009/85/EF, 2009/92/EF, 2009/93/EF, 2009/95/EF og 2009/99/EF føres henholdsvis stoffene coumatetralyl, bromadiolon, alphachloralose, aluminium phosphide som frigir phosphine og chlorophacinon opp på vedlegg I til direktiv 98/8/EF og kan benyttes i produktgruppen rottegift/rottebekjempelsesmidler. Imidlertid er det knyttet spesifikke og strenge betingelser til godkjenning av produkter som inneholder disse fem stoffene. Bruk er vurdert i forhold risiko for helse og miljø. Dette betyr kontrollert bruk av de aktuelle stoffene, noe som er positivt i forhold til menneskers helse og beskyttelse av miljøet. Videre blir det et harmonisert marked med like rammebetingelser for både europeisk og norsk industri i forbindelse med ev søknader om å bruke de aktuelle stoffene i rottegift/rottebekjempelsesmidler.

Gjennomføring av direktivene 2009/85/EF, 2009/92/EF, 2009/93/EF, 2009/95/EF og 2009/99/EF vil skje ved endringer i biocidforskriftens vedlegg 7 - aktive stoffer som er vedtatt oppført i biociddirektivets vedlegg I, IA eller IB for bruk i angitt(e) produkttype(r). Gjennomføringen av biociddirektivet (98/8/EF) i norsk rett ble konsekvensvurdert før biocidforskriften ble fastsatt (2003). Endringsforskriften av 22. april 2009 - som omfatter flere forordninger, mange direktiver og beslutninger (både direktiver og beslutninger om inkludering og ikke-inkludering av stoffer i vedlegg I, IA eller IB) var også på alminnelig høring og konsekvensvurdert. Disse dokumentene ble også lagt ut på hjemmesidene til Klima- og forurensningsdirektoratet – www.klif.no.

Norge deltar aktivt i arbeidet med utvikling og oppfølging av biocidregelverket gjennom deltakelse på møter i EU-regi (møter både i Competent Authority og Standing Committee), faglige innspill og som ansvarlig for vurdering av stoffer. Videre er myndighetene i kontakt med berørte parter, herunder aktuell norsk industri.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsaktene er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justisdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsaktene EØS-relevante og akseptable.

32009 L 0098

32009 L 0096 Kommisjonsdirektiv 2009/96/EF av 31. juli 2009 om disodium octaborate tetrahydrate og kommisjonsdirektiv 2009/98/EF av 4. august 2009 om boroxid - inkludering som aktive stoffer på vedlegg I (vedlegg II kap XV MD gr2)

Sammendrag av innhold

Gjennom bestemmelser i direktiv 98/8/EF - biociddirektivet - ble det innført harmoniserte regler for godkjenning av aktive stoffer (biocider) og biocidprodukter på EU/EØS-markedet. Bakgrunnen for utvikling og gjennomføring av dette regelverket er at mange biocider har svært betenkelige egenskaper i forhold til effekter på miljø og helse. Godkjenning av denne typen stoffer og produkter, som er basert på svært grundige vurderinger, bidrar derfor til økt beskyttelse av miljøet og menneskers helse. Gjennom bestemmelser i forordning (EF) nr. 1451/2007 etableres det en liste over aktive stoffer som skal vurderes i forhold til inkludering på vedlegg I, IA eller IB til direktiv 98/8/EF.

Nedenfor gjennomgås følgende to direktiver som omhandler inkludering av aktive stoffer på vedlegg I til biociddirektivet og som kan benyttes i trebeskyttelsesmidler/treimpregneringsmidler. Godkjenning av disse to stoffene gis med tilsvarende gitte betingelser og omtales derfor felles:

- Kommisjonsdirektiv 2009/96/EF av 31. juli 2009 om disodium octaborate tetrahydrate
- Kommisjonsdirektiv 2009/98/EF av 4. august 2009 om boroxid

Gjennom bestemmelser i kommisjonsdirektiv 2009/96/EF godkjennes stoffet disodium octaborate tetrahydrate til bruk i trebeskyttelsesmidler og føres opp som et aktivt stoff på vedlegg I til direktiv 98/8/EF biociddirektivet. Gjennom bestemmelser i direktiv 2009/98/EF godkjennes stoffet boroxid til bruk i trebeskyttelsesmidler og føres opp som et aktivt stoff på vedlegg I til direktiv 98/8/EF biociddirektivet.

Imidlertid er det knyttet gitte betingelser og strenge krav til godkjenning. Når medlemsstatene vurderer søknader (i henhold til artikkel 5 og vedlegg VI) om godkjenning av et produkt, skal de legge særlig vekt på de deler av befolkningen som ikke er omfattet av risikovurderingen på fellesskapsnivå og som kan utsettes for produktet. Videre skal det også legges vekt på de bruks- og eksponeringsscenarier som ikke er blitt representativt behandlet i risikovurderingen på fellesskapsnivå. Når medlemsstatene gir produktgodkjenninger, skal de vurdere disse risikoene og deretter sørge for å iverksette egnede tiltak eller pålegge spesifikke betingelser for å minimere de påviste risikoene. Produktgodkjenninger kan bare gis dersom søknaden inneholder informasjon om at risiko kan begrenses til et akseptabelt nivå.

Medlemsstatene skal sikre at godkjenninger gis med følgende betingelser:

- Ved bruk av produktet, som er godkjent til industriell bruk og/eller bruk av fagfolk, skal det alltid benyttes verneutstyr, med mindre det i søknaden fremgår at risikoen i forbindelse med slik bruk kan reduseres til et akseptabelt nivå på andre måter.
- Som følge av risiko identifisert i forhold til jord og det akvatiske miljø skal produkter til insitu-behandling* av tre utenomhus eller til trevirke som vil utsettes for vær, ikke godkjennes med mindre det legges frem data som viser at produktet oppfyller kravene i artikkel 5 og vedlegg VI, om nødvendig med bruk av hensiktsmessige risikobegrensende tiltak. For produkter som er godkjent til industriell bruk skal det fremgå av etiketten og/eller sikkerhetsdatablad at nylig behandlet trevirke etter behandling skal lagres under dekke eller på ugjennomtrengelig underlag for å hindre avrenning til jord eller vann. Eventuell avrenning skal samles til gjenbruk eller destruksjon.

*Insitu-behandling er behandling av materiale der disse alt er tatt i bruk (eks. på husveggen) i motsetning til bruk på trevirke (planker) i industrianlegg.

Merknader

Direktiv 98/8/EF - biociddirektivet - med senere endringer - er gjennomført i norsk rett gjennom forskrift 18. desember 2003 nr. 1848 om godkjenning av biocider og biocidprodukter (biocidforskriften) som trådte i kraft 1. januar 2004. Biocidforskriften ble sist endret 22. april 2009 for å gjennomføre en rekke nye direktiver, forordninger og beslutninger på biocidområdet. Hoveddirektivet 98/8/EF - biociddirektivet - er hjemlet i EF-traktatens artikkel 100 a.

Gjennom bestemmelser i direktivene 2009/96/EF og 2009/98/EF føres henholdsvis stoffene disodium octaborate tetrahydrate og boroxid opp på vedlegg I til direktiv 98/8/EF og kan benyttes i produktgruppen trebeskyttelsesmidler. Imidlertid er det knyttet spesifikke og strenge betingelser til godkjenning av produkter som inneholder disse to stoffene. Bruk er vurdert i forhold til risiko for helse og miljø. Dette betyr kontrollert bruk av de aktuelle stoffene, noe som er positivt i forhold til menneskers helse og beskyttelse av miljøet. Videre blir det et harmonisert marked med like rammebetingelser for både europeisk og norsk industri i forbindelse med ev søknader om å bruke de aktuelle stoffene i trebeskyttelsesmidler.

Gjennomføring av direktivene 2009/96/EF og 2009/98/EF vil skje ved endringer i biocidforskriftens vedlegg 7 - aktive stoffer som er vedtatt oppført i biociddirektivets vedlegg I, IA eller IB for bruk i angitt(e) produkttype(r). Gjennomføringen av biociddirektivet (98/8/EF) i norsk rett ble konsekvensvurdert før biocidforskriften ble fastsatt (2003). Endringsforskriften av 22. april 2009 - som omfatter flere forordninger, mange direktiver og beslutninger (både direktiver og beslutninger om inkludering og ikke-inkludering av stoffer i vedlegg I, IA eller IB) var også på alminnelig høring og konsekvensvurdert. Disse dokumentene ble også lagt ut på hjemmesidene til Klima- og forurensningsdirektoratet – www.klif.no.

Norge deltar aktivt i arbeidet med utvikling og oppfølging av biocidregelverket gjennom deltakelse på møter i EU-regi (møter både i Competent Authority og Standing Committee), faglige innspill og som ansvarlig for vurdering av stoffer. Videre er myndighetene i kontakt med berørte parter, herunder aktuell norsk industri.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsaktene er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justisdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsaktene EØS-relevante og akseptable.

32009 L 0150 Kommisjonsdirektiv 2009/150/EF av 27. november 2009 om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 98/8/EF om inkludering av flokumafen som et aktivt stoff på vedlegg I (vedlegg II kap XV MD gr2)

Sammendrag av innhold

Direktiv 98/8/EF biociddirektivet innførte regler for godkjenning av aktive stoffer (biocider) og biocidprodukter på EU/EØS-markedet. Bakgrunnen for utvikling og gjennomføring av dette regelverket er at mange biocider har svært betenkelige egenskaper i forhold til effekter på miljø og helse. Godkjenning av denne typen stoffer og produkter, som er basert på svært grundige vurderinger, bidrar derfor til økt beskyttelse av miljøet og menneskers helse. Gjennom bestemmelser i forordning (EF) nr. 1451/2007 etableres det en liste over aktive stoffer som skal vurderes i forhold til inkludering på vedlegg I, IA eller IB til direktiv 98/8/EF.

Gjennom bestemmelser i direktiv 2009/150/EF godkjennes stoffet flokumafen til bruk i rottebekjempelsesmidler. Medlemsstatene skal sikre at godkjennelser gis med følgende betingelser:

- Den nominelle konsentrasjonen av det aktive stoffet i produktet må ikke overstige 50 mg/kg, og det skal kun gis tillatelser til produkter som er klare til bruk.
- Produkter skal inneholde bittermiddel og, der det er relevant, et fargestoff.
- Produkter må ikke benyttes som strøpulver.
- Primær såvel som sekundær eksponering overfor mennesker, dyr utenfor målgruppen og miljøet minimeres ved å vurdere og benytte alle egnede og disponible risikoreducerende tiltak. Disse omfatter blant annet at produktet begrenses til yrkesmessig bruk, at det fastsettes en øvre grense for pakningsstørrelse, og at det pålegges en forpliktelse til å benytte sikre åstestasjoner.

Merknader

Direktiv 98/8/EF - biociddirektivet - og senere endringer - er gjennomført i norsk rett gjennom forskrift 18. desember 2003 nr. 1848 om godkjenning av biocider og biocidprodukter (biocidforskriften) som trådte i kraft 1. januar 2004. Biocidforskriften ble sist endret 22. april 2009 for å gjennomføre en rekke nye direktiver, forordninger og beslutninger på biocidområdet. Hoveddirektivet 98/8/EF - biociddirektivet - er hjemlet i EF-traktatens artikkel 100 a.

Gjennom bestemmelser i direktiv 2009/150/EF føres stoffet flokumafen på vedlegg I til direktiv 98/8/EF og kan benyttes i produktgruppen rottegift/rottebekjempelsesmidler. Imidlertid er det knyttet spesifikke og strenge betingelser til godkjenning av produkter som inneholder dette stoffet. Bruk er vurdert i forhold risiko for helse og miljø. Dette betyr kontrollert bruk av det aktuelle stoffet, noe som er positivt i forhold til menneskers helse og beskyttelse av miljøet. Videre blir det et harmonisert marked med like rammebetingelser for både europeisk og norsk industri i forbindelse med eventuelle søknader om å bruke det aktuelle stoffet i rottebekjempelsesmidler.

Gjennomføring av direktiv 2009/150/EF vil skje ved endringer i biocidforskriftens vedlegg 7 - aktive stoffer som er vedtatt oppført i biociddirektivets vedlegg I, IA eller IB for bruk i angitt(e) produkttype(r). Gjennomføringen av biociddirektivet (98/8/EF) i norsk rett ble konsekvensvurdert før biocidforskriften ble fastsatt (2003). Endringsforskriften av 22. april 2009 - som omfatter flere forordninger, mange direktiver og beslutninger (både direktiver og beslutninger om inkludering og ikke-inkludering av stoffer i vedlegg I, IA eller IB) var også på alminnelig høring og konsekvensvurdert. Disse dokumentene ble også lagt ut på hjemmesidene til Klima- og forurensningsdirektoratet – www.klif.no.

Norge deltar aktivt i arbeidet med utvikling og oppfølging av biocidregelverket gjennom deltakelse på møter i EU-regi (møter både i Competent Authority og Standing Committee), faglige innspill og som ansvarlig for vurdering av stoffer. Videre er myndighetene i kontakt med berørte parter, herunder aktuell norsk industri.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsaken er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justisdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsaken EØS-relevant og akseptabel.

32009 L 0151 Kommisjonsdirektiv 2009/151/EF av 27. november 2009 om endring av europaparlaments og rådsdirektiv 98/8/EF om inkludering av tolyfluanid som et aktivt stoff på vedlegg I (vedlegg II kap XV MD gr2)

Sammendrag av innhold

Direktiv 98/8/EF (biociddirektivet) innførte regler for godkjenning av aktive stoffer (biocider) og biocidprodukter på EU/EØS-markedet. Bakgrunnen for utvikling og gjennomføring av dette regelverket er at mange biocider har svært betenkelige egenskaper i forhold til effekter på miljø og helse. Godkjenning av denne typen stoffer og produkter, som er basert på svært grundige vurderinger, bidrar derfor til økt beskyttelse av miljøet og menneskers helse. Gjennom bestemmelser i forordning (EF) nr. 1451/2007 etableres det en liste over aktive stoffer som skal vurderes i forhold til inkludering på vedlegg I, IA eller IB til direktiv 98/8/EF.

Gjennom kommisjonsdirektiv 2009/151/EF godkjennes stoffet tolyfluanid til bruk i trebeskyttelsesmidler, og føres opp som aktivt stoff på vedlegg I til direktiv 98/8/EF biociddirektivet. Imidlertid er det knyttet strenge betingelser til godkjenning:

- Produkter godkjennes ikke til behandling av utendørs trevirke på stedet eller av trevirke som utsettes

for værtpåkjenning.

- Som følge av de forutsetninger som er gjort i forbindelse med risikovurderingen, skal det ved bruk av produktet, som er godkjent til industriell eller yrkesmessig bruk, benyttes verneutstyr, med mindre det i søknaden fremgår at risikoen i forbindelse med industriell og yrkesmessig bruk kan reduseres til et akseptabelt nivå på annen måte.
- Som følge av identifisert risiko i forhold til jord og det akvatiske miljø skal det settes i verk passende tiltak for å beskytte disse områdene. For produkter som er godkjent til industriell eller yrkesmessig bruk, skal det blant annet fremgå av etiketten og/eller sikkerhetsdatablad at nylig behandlet trevirke etter behandling skal lagres under dekke eller på ugjennomtrengelig underlag for å hindre avrenning til jord eller vann. Eventuell avrenning skal samles til gjenbruk eller destruksjon.

Merknader

Direktiv 98/8/EF biociddirektivet - med senere endringer - er gjennomført i norsk rett gjennom forskrift 18. desember 2003 nr. 1848 om godkjenning av biocider og biocidprodukter (biocidforskriften) som trådte i kraft 1. januar 2004. Biocidforskriften ble sist endret 22. april 2009 for å gjennomføre en rekke nye direktiver, forordninger og beslutninger på biocidområdet. Hoveddirektivet 98/8/EF biociddirektivet er hjemlet i EF-traktatens artikkel 100 a.

Gjennom bestemmelser i direktiv 2009/151/EF føres stoffet tolyfluorid opp på vedlegg I til direktiv 98/8/EF og kan benyttes i produktgruppen trebeskyttelsesmidler. Imidlertid er det knyttet spesifikke og strenge betingelser til godkjenning av produkter som inneholder dette stoffet. Bruk er vurdert i forhold til risiko for helse og miljø. Dette betyr kontrollert bruk av det aktuelle stoffet, noe som er positivt i forhold til menneskers helse og beskyttelse av miljøet. Videre blir det et harmonisert marked med like rammebetingelser for både europeisk og norsk industri i forbindelse med ev søknader om å bruke det aktuelle stoffet i i trebeskyttelsesmidler.

Gjennomføring av direktiv 2009/151/EF vil skje ved endringer i biocidforskriftens vedlegg 7 - aktive stoffer som er vedtatt oppført i biociddirektivets vedlegg I, IA eller IB for bruk i angitt(e) produkttype(r). Gjennomføringen av biociddirektivet (98/8/EF) i norsk rett ble konsekvensvurdert før biocidforskriften ble fastsatt (2003). Endringsforskriften av 22. april 2009 - som omfatter flere forordninger, mange direktiver og beslutninger (både direktiver og beslutninger om inkludering og ikke-inkludering av stoffer i vedlegg I, IA eller IB) var også på alminnelig høring og konsekvensvurdert. Disse dokumentene ble også lagt ut på hjemmesidene til Klima- og forurensningsdirektoratet – www.klif.no.

Norge deltar aktivt i arbeidet med utvikling og oppfølging av biocidregelverket gjennom deltakelse på møter i EU-regi (møter både i Competent Authority og Standing Committee), faglige innspill og som ansvarlig for vurdering av stoffer. Videre er myndighetene i kontakt med berørte parter, herunder aktuell norsk industri.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justisdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32009 R 0304 Kommisjonsforordning (EF) nr. 304/2009 av 14. april 2009 om endring av vedlegg IV og V til forordning (EF) nr. 850/2004 om håndtering av avfall som inneholder persistente organiske miljøgifter i termiske og metallurgiske produksjonsprosesser (vedlegg II kap XV MD gr2)

Sammendrag av innhold

Forordning (EF) nr. 850/2004 om persistente organiske forbindelser (POPs) har bestemmelser om produksjon, omsetning, bruk, utslipp og avfallsbehandling av stoffer som omfattes av krav i den

globale Stockholm-konvensjonen om persistente organiske forbindelser og ECE POPs-protokollen under konvensjonen om langtransporterte grensekryssende luftforurensning. Forordningen har også bestemmelser om bl.a. overvåkning, informasjonsutveksling og teknisk bistand. Forordning (EF) nr. 850/2004 er hjemlet i EF-traktatens artikkel 175 (1).

På det åttende møtet i partskonferansen under Baselkonvensjonen* ble det vedtatt oppdaterte generelle tekniske retningslinjer for miljømessig forsvarlig håndtering av avfall som inneholder - eller er forurensset med - persistente organiske forbindelser (beslutning VIII/16). I teksten som omhandler destruksjon og irreversible omdannelse ble det lagt til en tekst om termisk og metallurgisk produksjon av avfall. Gjennom bestemmelsene i forordning (EF) nr. 304/2009 nedfelles disse oppdaterte retningslinjene i forordning (EF) nr. 850/2004. De nye/oppdaterte retningslinjene utgjør en viktig kilde til vitenskapelige og tekniske fremskritt når det gjelder behandling av avfall som inneholder persistente organiske forbindelser.

*Baselkonvensjonen=konvensjon om grenseoverskridende transport av farlig avfall. Den ble vedtatt i 1989 og trådte i kraft 1992. Norge ratifiserte den i 1990.

Merknader

Forordning 850/2004 om POPs - med senere endringer - er gjennomført i kapittel 4 i forskrift 1. juni 2004 nr. 922 om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften). Hovedregelverket ble i sin tid sendt på høring. En gjennomføring av forordning (EF) nr. 304/2009 vil skje ved endringer i produktforskriften. Forordning (EF) nr. 304/2009 er en oppdatering og forbedring av regelverket på området og videre en gjennomføring av oppdatering/forbedring i Baselkonvensjonen. Norge er selvstendig part i de aktuelle internasjonale avtalene. Norske myndigheter deltar aktivt i dette arbeidet og er i kontakt med berørte parter.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justisdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32009 R 0551 Kommisjonsforordning (EF) nr. 551/2009 av 25. juni 2009 om endring i vedleggene V og VI til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 648/2004 om vaske- og rengjøringsmidler (vedlegg II kap XV MD gr2)

Sammendrag av innhold

Forordning (EF) nr. 648/2004 - vaskemiddelforordningen - var en oppdatering, modernisering og forbedring av tidligere regelverk for vaskemidler. Det var behov for å samle alle kravene vedrørende vaskemidler i ett regelverk, inkludert krav til merking som kom i tillegg til krav om merking etter regelverket for klassifisering, merking og emballering av farlige kjemikalier. I forordning (EF) nr. 648/2004 fastsettes bl.a. bestemmelser for fullstendig nedbrytbarhet av overflateaktive stoffer i vaske- og rengjøringsmidler. Dersom det skulle fremkomme behov for dispensasjon fra disse bestemmelsene kan det søkes om dette. Overflateaktive stoffer som det gis unntak for, skal føres opp på vedlegg V ("liste over overflateaktive stoffer som er gitt unntak") til forordning (EF) nr. 648/2004. Overflateaktive stoffer, hvor dispensasjon er avslått, skal føres opp i vedlegg VI ("liste over overflateaktive stoffer i vaske- og rengjøringsmidler som er forbudt eller underlagt begrensninger") til forordning (EF) nr. 648/2004. Stoffer det søkes unntak for må gjennom en grundig risikovurdering, og unntak kan bare gis på bakgrunn av følgende kriterier:

- snevert bruksområde fremfor bredt bruksområde,
- bruk kun til særlige bruksområder i industri og/eller i institusjoner,
- den miljø- eller helserisikoen som salgsmengden og bruksmønsteret i hele Fellesskapet utgjør, er

liten sammenlignet med de sosioøkonomiske fordeler, herunder næringsmiddeltrygghet og hygienestandarder.

Gjennom kommisjonsforordning (EF) nr. 551/2009 gis det dispensasjon til å benytte det overflateaktive stoffet "alkoholer, Guerbet, C16-20, etoxylerad, n-butyleter (7-8EO)" med handelsnavnet Dehypon G 2084. Det gis dispensasjon til å benytte dette stoffet til industrielle formål og kun til følgende tre områder: flaskerengjøring, CIP-rengjøring (cleaning-in-place) og metallrengjøring. Dispensasjonen er gitt frem til 27. juni 2019.

Søknaden om dispensasjon ble vurdert av de kompetente myndigheter (Competent Authority) i Tyskland i samsvar med prosedyren nedfelt i artikkel 5 i forordning (EF) nr. 648/2004. Anmodningen om unntak oppfyller de tre betingelsene i artikkel 6 ("vilkår for å gi unntak") i forordning (EF) nr. 648/2004. For det første er det i forbindelse med de tre omtalte bruksområdene snakk om begrenset bruk, og for det andre er det snakk om spesifikk industriell bruk. Videre er det ikke risiko for miljøet siden det overflateaktive stoffet som sådan ikke utgjør en risiko, og metabolittene er ikke persistente. Man valgte imidlertid å gi en tidsavgrenset periode for dispensasjonen for å påskynde utvikling av overflateaktive stoffer med tilsvarende kvaliteter som vil oppfylle betingelsene om fullstendig nedbrytbarhet, og som ikke vil ha behov for dispensasjon.

Tidligere ble stoffer i Fellesskapet tildelt såkalte EINECS- eller ELINCS-numre. Dessuten er om lag 700 stoffer, som tidligere ble ansett for å være polymere nå anerkjent som ikke-polymere og er dermed tildelt NLP-numre (No-Longer Polymer). EINECS-, ELINCS og NLP-numre betegnes nå samlet som EF-numre, og de relevante overskriftene i vedlegg V og VI endres slik at de nye nomenklatura avspeiles i disse.

Merknader

Forordning (EF) nr. 648/2004 ble innlemmet i EØS-avtalen ved EØS-komitébeslutning nr. 144/2005 av 2. desember 2005, og gjennomført i norsk rett ved endringer 6. mars 2006 i forskrift 1. juni 2004 nr. 922 om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften). Forordning (EF) nr. 648/2004 er hjemlet i EF-traktatens artikkel 95.

Gjennomføring av kommisjonsforordning (EF) nr. 551/2009 vil medføre behov for endringer i de aktuelle bestemmelser i forskrift 1. juni 2004 nr. 922 om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften). Det forventes ikke at gjennomføring av forordning (EF) nr. 551/2009 vil medføre økonomiske konsekvenser av noen betydning. Norge ved Klima- og forurensningsdirektoratet (KLIF) deltar aktivt i EUs arbeidsgruppe for vaskemidler, og er ellers i kontakt med berørte parter, bl.a. har KLIF avholdt informasjonsmøte med norske vaskemiddelprodusenter.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justisdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XIII Transport

Kapittel V Sjøtransport

32008 R 0536 Kommisjonsforordning (EF) nr. 536/2008 om gjennomføring av artikkel 6 nr. 3 og artikkel 7 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 782/2003 om forbud mot organiske tinnforbindelse på skip og om endring av forordningen (vedlegg XII kap V MD gr2)

Sammendrag av innhold

Forordningen utfyller og endrer forordningen om forbud mot organiske tinnforbindelser på skip, som ble vedtatt i EU 14. april 2003 og er inntatt i EØS-avtalens vedlegg XIII 56p. Forordningen gjennomførte Konvensjon om regulering av skadelige bunnstoffs-systemer på skip, 2001 (AFS-konvensjonen) i EØS-området og tilrettela med dette for ratifikasjon av konvensjonen i Europa.

Forordningen fra 2003 innførte forbud mot å påføre bunnstoff som inneholder organiske tinnforbindelser på alle EU-skip fra 1. juli 2003 og videre forbud mot tilstedeværelse av slike forbindelser på alle skip uansett flagg når disse anløper en europeisk havn fra 1. januar 2008. Forordningen inneholder også krav til besiktigelse, sertifisering og havnestatskontroll. Dersom AFS-konvensjonen ikke var trådt i kraft innen 1. januar 2007, følger det av forordningens art. 6 (3) og 7 at Kommisjonen skulle treffe egnede tiltak for å gi skip som seiler under flagget til en tredjestat mulighet til å dokumentere at de overholder forbudet, samt for havnestatskontroll.

AFS-konvensjonen trådte i kraft 17. september 2008. Før dette vedtok Kommisjonen imidlertid en forordning i tråd med ovennevnte, der det bl.a. fastsettes at skip fra tredjeland i mellomtiden skulle fremvise samsvarserklæring og havnestatskontroll gjennomføres i samsvar med direktiv 91/21/EF.

Etter AFS-konvensjonens ikrafttredelse må skip som seiler under flagget til konvensjonens parter i tråd med konvensjonen demonstrere at de overholder forbudet gjennom såkalt AFS-sertifikat.

Kommisjonsforordningen er likevel fortsatt relevant etter at AFS-konvensjonen nå har trådt i kraft, da kravet om samsvarserklæring fortsatt vil gjelde for ikke-parter, jf. art. 2 (4). Videre endres begrepet "AFS-samsvarserklæring" i art. 2 (9) og 6(2)(b) til "Europeisk AFS-samsvarserklæring" og henvisningen til MEPC.101(48) erstattes med MEPC.102(48).

Merknader

Den opprinnelige forordningen fra 2003 er innført i norsk rett gjennom forskrift av 20. november 2003 nr. 1388 om forbud mot organiske tinnforbindelser på skip. Forbudet mot bruk av organiske tinnforbindelser følger også av forskrift 1. juni 2004 nr. 922 om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften) § 2-8.

Etter AFS-konvensjonens ikrafttredelse vil kun kravet om AFS-samsvarserklæring fra tredjeland innebære et relevant tillegg til gjeldende norsk rett. Pga. EØS-avtalens krav til rettslig implementering må forordningen likevel gjennomføres i norsk rett "som sådan". Dette kan gjøres ved en forskrift i medhold av lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven). Sjøfartsdirektoratet er delegert forskriftskompetanse på området, jf. delegeringsvedtak av 29. juni 2007 nr. 849.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og Kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justisdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-NÆRINGS- OG HANDELSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XXXII Skipsutstyr

32009 L 0026 Kommisjonsdirektiv 2009/26/EF 6. april 2009 om endring av direktiv 96/98/EF om skipsutstyr (vedlegg II kap XXXII NHD gr2)

Sammendrag av innhold

Direktiv 2009/26/EF fastsetter den 5. endringen av direktiv 96/98 om skipsutstyr. Endringene skjer på bakgrunn av nye eller endrede internasjonale standarder som får anvendelse for godkjenning av utstyr som plasseres om bord på medlemsstatenes skip.

I kommisjonsdirektiv 2009/26/EF er det inntatt nye materielle krav vedrørende godkjenning av utstyr som skal markedsføres og anbringes om bord i medlemsstatenes skip. De nye materielle kravene følger av endringer og tillegg i internasjonale konvensjoner og tilhørende testings- og prøvingsstandarder siden tidspunktet for siste gang rådsdirektiv 96/98/EF om skipsutstyr ble endret (30. juni 2008).

Den internasjonale sjøfartsorganisasjonen (IMO) og de europeiske standardiseringsorganisasjonene (IEC, ITU) har fastsatt standarder, inkludert detaljerte testings- og utprøvingsstandarder for en rekke av produktene som er tatt inn i vedlegg A.2 til skipsutstyrsdirektivet (A.2. er for utstyr det ennå ikke finnes detaljerte internasjonale standarder for). Det er også utarbeidet testings- og utprøvingsstandarder for utstyr som ikke er inntatt i vedlegg A.2 til skipsutstyrsdirektivet. Utstyr som det nå derfor foreligger relevante testings- og utprøvingsstandarder for, er følgelig tatt inn i vedlegg A.1 eller flyttet fra vedlegg A.2 til A.1.

De vesentligste endringene som følger av direktiv 2009/26/EF gjelder oppdaterte og nye referanser til de relevante (IMO-) konvensjonene og tilhørende instrumenter samt testings- og prøvingsstandarder som kommer til anvendelse i forbindelse med godkjenning av utstyr som plasseres i markedet med tanke på anbringelse og installasjon om bord på medlemsstatenes skip.

Totalt er det i tillegg til de eksisterende produktene i vedlegg A.1, tatt inn 14 produkter fra vedlegg A.2. 4 er nye produkter som det nå foreligger internasjonale standarder for testing og godkjenningskrav for.

Merknader

Basisrettsakt 96/98/EF er gjennomført ved forskrift 29. desember 1998 nr. 1455 om skipsutstyr (skipsutstyrsforskriften) som er gjeldende norsk rett vedrørende krav til godkjenning av produkter som skal anbringes om bord i norske skip hvor det er krav til internasjonale og nasjonale sertifikater. Endringsdirektiv 2009/26/EF gjelder endringer som følger av folkeretten som Norge er forpliktet til å gjennomføre som konvensjonspart til SOLAS og MARPOL (den internasjonale sjøfartsorganisasjonen). Direktivet krever derfor ingen ytterligere endringer i norsk rett.

Det får ingen nye økonomiske eller administrative konsekvenser for private eller offentlige myndigheter i Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Direktiv 2009/26/EF ble sendt på begrenset høring til tekniske kontrollorgan og hovedorganisasjoner den 3. juli 2009. Sjøfartsdirektoratet mottok ingen kommentarer mht. endringer inntatt i direktiv 2009/26/EF.

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og Kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justisdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XIII Transport

Kapittel IV Transport på innlands vannvei

32008 L 0126 Kommisjonsdirektiv 2008/126/EF av 19. desember 2008 om endring av europaparlaments-og rådsdirektiv 2006/87/EF av 12. desember 2006 om fastsettelse av tekniske krav til fartøyer for fart på innlands vannveier (vedlegg XIII kap IV NHD gr3)

Sammendrag av innhold

Direktivet endrer europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/87 om tekniske krav til fartøy på innlands vannveier ved at sistnevnte får et oppdatert vedlegg iht. endringer foretatt i Rhin-konvensjonen. Formålet er harmonisering av sertifiseringsregimet under Rhin-konvensjonen og EU-direktiv om innlands vannveier. Endringsdirektivet retter seg (i likhet med basisrettsakten) mot medlemsstater som har innlands vannveier, jf direktiv 2008/126/EF artikkel 2.1 jf direktiv 2006/87/EF artikkel 1.1.

Merknader

Direktiv 2008/126 er EØS-relevant (for det tilfellet at en EFTA-stat har eller vil opprette vannveier iht. direktiv 2006/87 artikkel 1.) ESA vedtok i 1996 samme prosedyre som EU-kommisjonen ved å legge til grunn at EFTA-stater som ikke har innlands vannveier eller flåte til slik transport under nasjonalt flagg, ikke er pålagt å implementere rettsaktene om innlands vannveier.

Det følger av direktivets artikkel 4, jfr. direktiv 2006/87 artikkel 23, at rettsakten bare får anvendelse i medlemsstater som har innlands vannveier i henhold til artikkel 1 i samme direktiv. Norge har ikke transportårer som faller inn under bestemmelsen i artikkel 1.

Gjennomføring i norsk rett skal følgelig ikke finne sted så lenge Norge ikke har innlands vannveier.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og Kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justisdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32009 L 0100 Europaparlaments-og rådsdirektiv 2009/100/EF av 16. september 2009 om gjensidig anerkjennelse av sjødyktighetsbevis for fartøy på innlands vannveier (vedlegg XIII kap IV NHD gr3)

Sammendrag av innhold

Direktivet samler, konsoliderer og viderefører reglene i rådsdirektiv 76/135/EØF og de senere endringer om gjensidig anerkjennelse av sjødyktighetsbevis for fartøy på innlands vannveier for å gjøre regelverket mer oversiktlig. Direktivet inneholder ingen nye materielle regler, bare endringer som er nødvendige som følge av konsolideringen. Direktiv 76/135/EØF er med dette direktivet opphevet. Direktiv 76/135/EØF er tatt inn i EØS-avtalen vedlegg XIII pkt 48.

Merknader

Direktivet er gitt med hjemmel i Romatraktaten art. 71, under kapittelet om transport, og er EØS-relevant. Norge har pr. definisjon ikke innlands vannveier. Rettsaken skal ikke gjennomføres i norsk rett og har derfor ikke vært på høring. Uansett inneholder ikke rettsaken nye materielle regler.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsaken er vurdert i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og Kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justisdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsaken EØS-relevant og akseptabel.

32009 L 0046 Kommisjonsdirektiv 2009/46/EF av 24. april 2009 om endring europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/87/EF av 12. desember 2006 om fastsettelse av tekniske krav til fartøyer for fart på innlands vannveier (vedlegg XIII kap IV NHD gr3)

Sammendrag av innhold

Direktivet endrer europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/87 ved at sistnevnte får et oppdaterte vedlegg. Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/87/EF av 12. desember 2006 fastsetter tekniske forskrifter for fartøy på innlands vannveier. Endringsdirektivet retter seg (i likhet med basisrettsaken) mot medlemsstater som har innlands vannveier, jf direktiv 2009/46/EF artikkel 6 jf direktiv 2006/87/EF artikkel 23. Norge har pr. definisjon ikke innlands vannveier.

Merknader

Direktiv 2009/46/EF er EØS-relevant (for det tilfellet at en EFTA-stat har eller vil opprette vannveier iht. direktiv 2006/87 artikkel 1.). ESA vedtok i 1996 samme prosedyre som EU-kommisjonen ved å legge til grunn at EFTA-stater som ikke har innlands vannveier eller flåte til slik transport under nasjonalt flagg, ikke er pålagt å implementere rettsaktene om innlands vannveier.

Det følger av direktivets artikkel 6, jfr. direktiv 2006/87 artikkel 23, at direktivet bare får anvendelse i medlemsstater som har innlands vannveier i henhold til artikkel 1 i samme direktiv. Norge har ikke transportårer som faller inn under bestemmelsene i nevnte artikkel. Gjennomføring i norsk rett skal følgelig ikke finne sted så lenge Norge ikke har innlands vannveier.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsaken er vurdert i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og Kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justisdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsaken EØS-relevant og akseptabel.

32009 L 0056 Kommisjonsdirektiv 2009/56/EF av 12. juni 2009 om retting av direktiv 2008/126 om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/87/EF om fastsettelse av tekniske krav til fartøyer for fart på innlands vannveier (vedlegg XIII kap IV NHD gr3)

Sammendrag av innhold

Direktiv 2009/56/EF korrigerer en dato inntatt i direktiv 2008/126/EFs artikkel 2 og som gjelder tidspunktet for gjennomføring av basisrettsaken. Den nye datoen er satt til 30. juni 2009.

Merknader

Det følger av artikkel 23 i basisrettsaken, direktiv 2006/0087, at direktivet kun får anvendelse i medlemsstater som har innlands vannveier iht. artikkel 1 i samme direktiv. Etter diskusjoner i EFTA og med Kommisjonen vedtok ESA i 1996 samme prosedyre som Kommisjonen ved å legge til grunn at EFTA-stater som ikke har innlands vannveier eller flåte til slik transport under nasjonalt flagg, ikke er pålagt å implementere rettsaktene om innlands vannveier.

Direktiv 2009/56 er EØS-relevant (for det tilfellet at en EFTA-stat har eller vil opprette vannveier iht. direktiv 2006/87 artikkel 1.) Norge har ikke opprettet transportårer som faller inn under bestemmelsene i nevnte artikkel. Gjennomføring i norsk rett skal følgelig ikke finne sted på nåværende tidspunkt.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og Kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justisdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg IV Energi

32008 R 0106 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 106/2008 av 15. januar 2008 om eit fellesskapsprogram for energieffektivitetsmerking av kontorutstyr (Omarbeida utgåve) (vedlegg IV OED gr2)

Sammendrag av innhold

Energy Star er et frivillig energimerkeprogram for kontorutstyr. Energy Star-logoen skal hjelpe forbrukere til å identifisere kontorutstyr som både er rimeligere og som er mer miljøvennlig ettersom utstyret bruker mindre energi. Kontorutstyr og kommunikasjonsteknologisk utstyr omfatter datamaskiner, dataskjermer, skrivere, faksmaskiner, kopimaskiner, skannere og multifunksjonsutstyr. Energy Star-programmet baserer seg på en Energy Star-avtale inngått mellom USA og EU, jf. rådsbeslutning 1005/2006.

Den nye Energy Star-avtalen legger grunnlaget for en videreføring av Energy Star-programmet i en ny femårsperiode. Den eksisterende Energy Star-forordningen (forordning 2422/2001) er endret som følge av inngåelse av en ny Energy Star-avtale. Målsettingen er at programmet skal bidra til å fremme stadig mer energieffektivt kontorutstyr, slik at man i stadig større grad utnytter potensialet for energisparing. Den nye forordningen vil være det juridiske instrument på forordningsnivå hvor EU-landene gjennomfører de forpliktelser som ligger nedfelt i selve den justerte Energy Star-avtalen med USA.

Bakgrunnen for endring av forordningen er en erkjennelse av at effektiv bruk av energi er en av hovedpilarene i EUs bærekraftige energipolitikk. Videre er det et faktum at kontorutstyr bruker en betydelig andel av det elektriske energiforbruket i EU. Energy Star-programmet etablerer et rammeverk for koordinering av nasjonal innsats for å fremme energieffektivt kontorutstyr. Det er viktig med en koordinert tilnærming ved fastsettelse av standarder for energieffektivt kontorutstyr for å minske virkningene på den internasjonale handelen med kontorutstyr. Energy Star-programmet bidrar også til å skape økt gjennomsiktighet i markedet for kontorutstyr, særlig med tanke på utstyrets energibruk. Informasjon om energibruk er viktig for at forbrukere, servicenæring og offentlig innkjøpere av kontorutstyr også vurderer elektrisitetskostnadene ved valg av slikt utstyr.

Forordning 106/2008 krever at EU-institusjonene og sentrale myndigheter i medlemslandene skal legge til grunn energieffektivitetskrav tilsvarende de som følger av Energy Star-programmet ved innkjøp av kontorutstyr. De alminnelige grensene for offentlige anskaffelser gjelder.

Endringene i forordning 106/2008 tar sikte på å forenkle prosessene for oppdatering av energieffektiviseringskriteriene. Med en slik forenkling ønsker man å gjøre programmet mer fleksibelt og enklere å endre i takt med den raske teknologiske utviklingen for kontorutstyr. Forordningen viser til at Energy Star-programmet blant annet vil komplementere direktiv 2005/32/EF om eco-designkrav til energibrukende produkter og direktiv 92/75/EF om energimerking av husholdningsprodukter.

Merknader

Forordning (EF) nr. 106/2008 endrer og erstatter den første Energy Star-forordningen 2422/2001. Forordning 2422/2001 er gjennomført i norsk rett ved forskrift av 23. mai 2005 nr. 458. Denne forskriften er hjemlet i lov av 18. desember 1981 nr. 90 om merking av forbruksvarer m.v. (merkeloven). Forordningen vil kreve forskriftsendring.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for energi, der Olje- og energidepartementet, Miljøverndepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-SAMFERDSELSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel I Kjøretøyer

32009 L 0062 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/62/EF av 13. juli 2009 om plasseringsstedet for bakre kjennemerke på motorvogner med to eller tre hjul (vedlegg II kap I SD gr2)

Sammendrag av innhold

Direktiv 93/94/EØF er et av særdirektivene i EF-typegodkjenningsordningen for motorsykel. Direktivet er blitt endret flere ganger. Kommisjonen har bestemt at etter hver tiende endring av et direktiv skal dette kodifiseres for at det skal være lettere å lese og enklere å bruke.

Direktiv 2009/62/EF fastsetter tekniske bestemmelser for konstruksjon og synlighet når det gjelder plassering av kjennemerke på motorsykel, som definert i direktiv 2002/24/EØF. I bilag I er det fastsatt dimensjoner på kjøretøyet hvor kjennemerket skal plasseres. Direktivet beskriver ikke størrelsen på kjennemerket. I bilag II er det angitt hvilke direktiver som oppheves i forbindelse med kodifiseringen; direktiv 93/94/EØF og 99/26/EF.

Merknader

Direktiv 93/94/EØF er implementert i kjøretøyforskriften § 39-2, (forskrift av 4. oktober 1994 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr) gitt i medhold av vegtrafikkloven av 18. juni 1965 § 14. Kjøretøyforskriften § 39-2 må endres for å implementere direktiv 2009/62/EF. Norske myndigheter er positiv til direktivet, da vi får et enklere regelverk å forholde oss til.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsaken er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justisdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsaken EØS-relevant og akseptabel.

32009 L 0079 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/79/EF av 13. juli 2009 om fastholdingsinnretninger for passasjerer på motorvogner med to hjul (vedlegg II kap I SD gr2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonen har besluttet at senest etter hver tiende endring av et direktiv, skal dette kodifiseres for at det skal være lettere å lese og enklere å bruke.

Direktiv 2009/79/EF innebærer en kodifisering av direktiv 93/32/EØF av 14. juni 1993 om holdeinnretninger for passasjerer motorsyklar med to hjul med endringsdirektiver. Direktivet endrer ikke innholdet i direktivene som kodifiseres, men er kun en sammenskriving. Kodifiseringen medfører at artiklene har blitt nummerert på nytt.

Direktiv 2009/79/EF er et særdirektiv til typegodkjenningsdirektiv 2002/24/EF. Dette innebærer at bestemmelser i direktiv 2002/24/EF som omhandler systemer, komponenter og separate tekniske enheter til kjøretøyet kommer til anvendelse i dette direktivet.

Merknader

Forskrift 4. oktober 1994 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften), gitt i medhold av vegtrafikkloven 18. juni 1965 § 14, § 18-4 må endres for å implementere direktivet. Kun redaksjonelle endringer er nødvendige.

Norske myndigheter er positive til direktivet, da vi får et enklere regelverk å forholde oss til.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsaken er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyrings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justisdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsaken EØS-relevant og akseptabel.

32009 L 0080 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/80/EF av 13. juli 2009 om merking av betjeningsinnretninger, kontrollinnretninger og indikatorer for motorvogner med to eller tre hjul (vedlegg II kap I SD gr2)

Sammendrag av innhold

Direktiv 93/29/EØF om betjeningsorganer, kontrollamper og indikatorer på motorsykler er et av særdirektivene i EF-typegodkjenningsordningen av motorkjøretøy med to eller tre hjul, som per i dag reguleres av direktiv 2002/24/EF, og gjelder for alle motorvogner som er omhandlet i artikkel 1 til direktiv 2002/24/EF. Direktiv 93/29/EØF har blitt vesentlig endret og det blir av den grunn gjort en kodifisering av direktivet ved direktiv 2009/80/EF. Samtidig oppheves direktiv 93/29/EØF. Direktiv 2009/80/EF utgjør følgelig en sammenstilling av gjeldende tekniske bestemmelser for konstruksjon og fremstilling av motorkjøretøy med to eller tre hjul når det gjelder identifisering av betjeningsorganer, kontrollamper og indikatorer på motorsykler.

Direktivet viser også til at i henhold til artikkel 11 i direktiv 2002/24/EF er kravene i UNECE-regulativ nr. 60 med endringer likestilt med kravene i direktiv 2009/80/EF. Bakgrunnen for dette er at det skal være lettere for land utenfor EU å få tilgang til EUs marked og omvendt.

Merknader

I kjøretøyforskriften kap. 4 er rådsdirektiv 2002/24/EF om typegodkjenning av motorsykkel innarbeidet. Det må foretas endringer i kjøretøyforskriften kap. 4 ved implementering av direktiv 2009/80/EF.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsaken er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyrings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justisdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsaken EØS-relevant og akseptabel.

Kapittel II Jord- og skogbrukstraktorer

32009 L 0063 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/63/EF av 13. juli 2009 om visse deler av egenskaper ved jordbruks- og skogbrukstraktorer med hjul (vedlegg II kap II SD gr2)

Sammendrag av innhold

Direktiv 2009/63/EF er en kodifisering av tidligere rettsakter og gjelder konstruksjon av traktorer, og stiller krav til bl.a. tillatt totalvekt, montering av kjennemerke, brennstofftank, lydsignal, støynivå og eksosanlegg. Direktivet opphever 74/151/EØF. Direktiv 74/151/EØF er blitt endret flere ganger. Det er et av særdirektivene i forbindelse med EF-typegodkjenning av traktorer, i henhold til rådsdirektiv 74/150/EØF. Direktiv 74/150/EØF er blitt erstattet av direktiv 2003/37/EF, som gjelder EF-typegodkjenning av jord- og skogsbrukstraktor med utstyr.

For å klargjøre regelverket, samt av rasjonaliseringshensyn, kodifiseres direktiv 74/151/EØF med senere endringer gjennom nytt direktiv 2009/63/EF.

Det er ingen materielle endringer i direktivet. Det kan ikke nektes utstedelse av EF-typegodkjenning eller nasjonal typegodkjenning dersom traktorene tilfredsstiller direktivets krav.

Merknader

Direktivet medfører ingen realitetsendringer i forhold til gjeldende tekniske krav, da dette kun er en kodifisering av tidligere vedtatte rettsakter. Direktivet vil ikke medføre økonomiske konsekvenser for Norge. Det vil heller ikke medføre administrative konsekvenser utover det som må gjøres for å endre dagens forskriftstekst. Norske myndigheter er positive til direktivet, da regelverket blir enklere å forholde seg til.

Forskrift av 4. oktober 1994 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) kap. 10, 22, 24, 29 og 39 må endres for å implementere direktivet, og eventuelle henvisninger til tidligere direktiv må endres, eventuelt suppleres med henvisning til direktiv 2009/63/EF.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justisdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32009 L 0066 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/66/EF av 13. juli 2009 om styreinnretninger for jordbruks- og skogbrukstraktorer med hjul (vedlegg II kap II SD gr2)

Sammendrag av innhold

Direktiv 2009/66/EF er en kodifisering av tidligere rettsakter om innretninger/mekanismer som tjener til å endre traktorens kjøreretning. Direktivet opphever direktiv 75/321/EØF. Direktiv 75/321/EØF er et særdirektiv til direktiv 74/150/EØF, som er erstattet av direktiv 2003/37/EF (typegodkjenningsdirektivet for traktorer). For å klargjøre regelverket, samt av rasjonaliseringshensyn, er direktiv 75/321/EØF kodifisert ved direktiv 2009/66/EF.

Merknader

Direktivet medfører ingen realitetsendringer i forhold til de gjeldende tekniske krav, da dette er en kodifisering av tidligere innførte tekniske bestemmelser. Direktivet vil ikke medføre økonomiske

konsekvenser for Norge. Det vil heller ikke medføre administrative konsekvenser utover det som må gjøres for å endre dagens forskriftstekst. Norske myndigheter er positive til direktivet, da regelverket blir enklere å forholde seg til.

Direktiv 75/321/EØF er implementert i forskrift 4. oktober 1994 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) § 21-1 nr. 5. Bestemmelsen må endres for å implementere direktivet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justisdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32009 L 0076 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/76/EF av 13. juli 2009 om lydnivået ved ørene til førere av jordbruks- eller skogbrukstraktorer med hjul (vedlegg II kap II SD gr2)

Sammendrag av innhold

Direktiv 2009/76/EF er en kodifisering av tidligere rettsakter. Direktivet opphever direktiv 77/311/EØF. Direktiv 77/311/EØF, som gjelder støy i ørehøyde for fører på traktor, er et av særdirektivene til direktiv 74/150/EF som er blitt endret flere ganger. Direktiv 74/150/EF er erstattet av nytt grunndirektiv 2003/37/EF. For å klargjøre regelverket, samt av rasjonaliseringshensyn, er direktiv 77/311/EØF med senere endringer kodifisert gjennom direktiv 2009/76/EF.

Det er ingen materielle endringer i direktivet. Det kan ikke nektes utstedelse av EF-typegodkjenning eller nasjonal typegodkjenning dersom traktorene tilfredsstiller kravene i direktivet.

Merknader

Direktivet medfører ingen realitetsendringer i forhold til gjeldende tekniske krav, da dette direktivet er en kodifisering av tidligere endringer. Direktivet vil således ikke medføre økonomiske konsekvenser for Norge. Det vil heller ikke medføre administrative konsekvenser utover det som må gjøres for å endre dagens forskriftstekst. Norske myndigheter er positive til direktivet, da regelverket blir enklere å forholde seg til.

Direktivet må implementeres i forskrift av 4. oktober 1994 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) kap. 24.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justisdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XIII Transport

Kapittel III Transport med jernbane

32009 L 0131 Kommisjonsdirektiv 2009/131/EF av 16. oktober 2009 om endring av vedlegg VII til direktiv 2008/57/EF om samtrafikkevnen i jernbanesystemet (vedlegg XIII kap III SD gr2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonen vedtok 16. oktober 2009 direktiv 2009/131/EF som endrer vedlegg VII til direktiv 2008/57/EF (interoperabilitetsdirektivet). Direktiv 2009/131/EF (direktivet) er vedtatt etter fremgangsmåten i interoperabilitetsdirektivet artikkel 27 nr. 4. Bakgrunnen er at Det europeiske jernbanebyrået (ERA) skulle revidere listen over parametre i del 1 av vedlegg VII til interoperabilitetsdirektivet. ERA har hjemmel til dette i forordning (EF) nr. 881/2004 artikkel 9b nr. 2.

Direktivet består av fire artikler og et vedlegg. De fire artiklene fastsetter at del 1 av vedlegg VII til interoperabilitetsdirektivet skal erstattes med et nytt vedlegg, og angir hvilke datoer som gjelder for implementeringsfrist og ikrafttredelse.

Implementeringsfristen i EU er 19. juli 2010, som er samme dato som interoperabilitetsdirektivet skal være implementert i nasjonal rett. Vedlegget til direktivet inneholder en liste over parametre som skal danne grunnlag for utarbeidelsen av et referansedokument (gjøres av ERA) som skal klassifisere nasjonale regler som gjelder fremgangsmåten for godkjenning av ibruktaking av kjøretøyer og som skal brukes av de nasjonale sikkerhetsmyndighetene i forbindelse med kryssaksept av kjøretøy. Endringene går bl.a. ut på at listen er omstrukturert noe, og enkelte parametre har blitt angitt tydeligere. Listen over parametere omhandler bl.a. grensesnitt mot infrastruktur, bremsesystemer, software, passasjer- og godsrelaterte områder etc.

Merknader

Direktivet går ut på å justere listen i det opprinnelige vedlegg VII til interoperabilitetsdirektivet som skal gjøre prosessen med kryssaksept av kjøretøy enklere og mer effektiv for næringen. Kryssaksept kan gi store besparelser for de som søker om tillatelse til ibruktaking og for sikkerhetsmyndighetene, både administrativt og kostnadmessig. En forenkling av listen over parametre for kryssaksept kan forenkle denne prosessen ytterligere. Endringen har ikke noen særskilte økonomiske eller administrative konsekvenser. Hoveddirektivet (direktiv 2008/57/EF), som dette direktiv er hjemlet i er allerede ansett som EØS-relevant og akseptabelt for Norge. Direktivet kan gjennomføres ved en endring av vedlegg VII til utkastet til ny samtrafikkforskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Statens jernbanetilsyn har deltatt i arbeidsgruppen i ERA som har utarbeidet direktivet. I gruppen har det også deltatt en rekke representanter for de europeiske interesseorganisasjonene for infrastrukturforvaltere, jernbaneforetak og produsenter. Statens jernbanetilsyn har bidratt aktivt i utformingen av listen i vedlegget til direktivet, og anser den som hensiktsmessig ut fra sitt formål. Det anses ikke nødvendig å sende kommisjonsdirektivet på høring, jf. utredningsinstruksen pkt. 5.4 c.

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og Kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justisdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Kapittel VI Sivil luftfart

32009 R 1194 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1194/2009 av 30. november 2009 om luftdyktighet og miljøsertifisering av luftfartøyer (vedlegg XIII kap VI SD gr2)

Sammendrag av innhold

Europakommisjonen har under henvisning til traktaten for Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 80, nr. 2, i henhold til forordning (EF) nr. 216/2008 om felles regler for sivil luftfart og om opprettelse av et europeisk luftfartssikkerhetsbyrå, og om opphevelse av rådsdirektiv 91/670/EØF, forordning (EF) nr. 1592/2002 og direktiv 2004/36/EF, særlig artikkel 5, nr. 5 vedtatt forordning (EF) nr. 1194/2009. Forordning (EF) nr. 1194/2009 endrer bestemmelser i forordning (EF) nr. 1702/2003 om fastsettelse av gjennomføringsregler for luftdyktighets- og miljøsertifisering av luftfartøyer og tilhørende produkter, deler og utstyr, og for sertifisering av konstruksjons- og produksjonsorganisasjoner.

Formålet med reglene i forordning (EF) nr. 1702/2003 er å opprettholde et høyt, ensartet sikkerhetsnivå for sivil luftfart i Europa. Det har vist seg nødvendig å endre kravene til og prosedyrene for sertifisering av luftfartøy og tilhørende materiell, deler og apparatur samt for konstruksjons- og produksjonsorganisasjoner. Forordning (EF) nr. 1194/2009 gjennomfører justeringer og presiseringer av bestemmelsene i forordning (EF) nr. 1702/2003. Bl.a. innføres en definisjon av begrepet hovedforretningssted. Videre forbedres innholdet i skjemaet "EASA Form 1" (autorisert frigivelsesbevis - attestasjon for utført vedlikehold), og bestemmelsene vedrørende flygetillatelse (permit to fly) revideres.

Definisjon på hovedforretningssted ("principal place of business"):

Forordning (EF) nr. 1194/2009 fastsetter en definisjon på hovedforretningssted ("principal place of business") i artikkel 1 (e): selskapets hovedkontor eller vedtektsmessig hjemsted, der de viktigste økonomiske funksjoner og den operasjonelle kontroll omhandlet i forordningen utøves.

Seksjon A – Tekniske krav

Forordning (EF) nr. 1194/2009 fastsetter og presiserer bestemmelser til blant annet flygetillatelse. Anvendelsesområdet er presisert i Part 21A.701, Part 21A.703 har bestemmelser om berettigelse (Eligibility) og Part 21A. 711 har bestemmelser om utstedelse av flygetillatelse.

Seksjon B – Prosedyre for den kompetente myndighet

Forordning (EF) nr. 1194/2009 fastsetter og presiserer bestemmelser til blant annet utstedelse av luftdyktighetsbeviser i Part 21B. 325, luftdyktighetsbevis Part 21B. 326, begrenset luftdyktighetsbevis Part 21B. 327 og utstedelse av flygetillatelse Part 21B. 525.

Dessuten har forordning (EF) nr. 1194/2009 nye og presiserende skjemaer i vedleggene:

Vedlegg I: Autorisert frigivelsesbevis – EASA-skjema 1 med instruksjon i utfylling av EASA-skjema 1.

Vedlegg II: Luftdyktighetsettersynsbevis – EASA-skjema 15a.

Vedlegg IV: Begrenset luftdyktighetsbevis – EASA-skjema 24.

Vedlegg V: Luftdyktighetsbevis – EASA-skjema 25.

Vedlegg VII: Overensstemmelseserklæring for luftfartøy – EASA-skjema 52 med instruksjon i utfylling av overensstemmelseserklæring for luftfartøyer – EASA-skjema 52.

Vedlegg IX: Produksjonsorganisasjonsgodkjenningsbeviser som omhandlet i subpart G i vedlegget (Part-21) – EASA-skjema 55.

Vedlegg X: Godkjenningsbrev – EASA-skjema 65 som omhandlet i subpart F i vedlegget (Part-21).

Om høringen

EASA (European Aviation Safety Agency) har utgitt flere NPA (Notices of Proposed Amendment= varsel om foreslått endring) som ligger til grunn for forordning (EF) nr. 1194/2009, blant annet NPA 09/2005 "Principal place of business", NPA 09/2006 "Permit to fly" og NPA 13/2007 "EASA-skjema 1". Høringen som EASA har gjennomført, har vært åpen for kommentarer fra enhver offentlig eller privat part. Luftfartstilsynet har i flere sammenhenger oppfordret de berørte aktørene i markedet til å besvare høringene fra EASA. Det er ikke gjennomført noen egen norsk høring rundt regelverksforslagene. I henhold til EASAs prosedyrer for regelverksarbeid har EASA utarbeidet såkalte "Comment Response Document" (CRD), som vurderer og kommenterer de innkomne høringssvar, samt gjør rede for hvilke endringer i det opprinnelige forslaget som de tar sikte på å foreta i lys av mottatte kommentarer.

Merknader

I Norge er forordning (EF) nr. 1702/2003 implementert i forskrift 24. mai 2005 nr 461: Forskrift om gjennomføring av forordning (EF) nr. 1702/2003 av 24. september 2003 om fastsettelse av gjennomføeringsregler for luftdyktighetssertifisering og miljøsertifisering for luftfartøyer og tilhørende produkter, deler og utstyr, og for sertifisering av konstruksjons- og produksjonsorganisasjoner (sertifiseringsforskriften).

Forordning (EF) nr. 1194/2009 bygger på og forutsetter implementering av forordning (EF) nr. 216/2008 (basisforordningen) som ennå ikke er implementert i Norge. Det er likevel, etter Luftfartstilsynets mening, ikke noe i veien for at forordningen tas inn i EØS-avtalen og norsk rett selv om forordning 216/2008 ennå ikke er implementert.

Rettsakten krever endring i forskrift 24. mai 2005 nr 461 (sertifiseringsforskriften). Luftfartstilsynet har vurdert at en høring med høringsfrist på to måneder anses hensiktsmessig. Forordning (EF) nr. 1194/2009 er hjemlet i EF-traktatens artikkel 80 nr 2, jf EASA basisforordning (EF) nr. 216/2008 og innfører diverse nye skjema bl.a. EASA -skjema 1 som henviser til forordning (EF) nr. 216/2008.

Gjennomføring av rettsakten vil medføre begrensede administrative og økonomiske konsekvenser. Luftfartstilsynet må endre en del referanser til Part-21 som er gitt i standard brev og prosedyrer. Antakeligvis vil dette i omfang tilsvare 2-3 dagsverk. Markedet må også endre en del referanser i sine prosedyrer for produksjon (POA) og design (DOA). Merarbeid for markedet vil sannsynligvis tilsvare 2-3 dagsverk for hver enkelt produksjonsorganisasjon og designorganisasjon.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og Kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justisdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32010 R 0018 Kommisjonsforordning (EF) nr. 18/2010 av 8. januar 2010 om fastsettelse av spesifikasjoner for nasjonale kvalitetskontrollprogrammer for sikkerhet i sivil luftfart (vedlegg XIII kap VI SD gr2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning (EF) nr. 18/2010 av 8. januar 2010 om fastsettelse av spesifikasjoner for nasjonale kvalitetsprogrammer for sikkerhet i sivil luftfart trådte i kraft i EU 29. april 2010. Gjeldende forordning (EF) nr. 1217/2003 av 4. juli 2003 om fastsettelse av felles spesifikasjoner for nasjonale kvalitetskontrollprogrammer for sikkerhet i sivil luftfart blir på samme tidspunkt opphevet.

Forordning (EF) nr. 18/2010 innebærer ingen store materielle endringer i forhold til gjeldende forordning, men Kommisjonen har i forordning (EF) nr. 18/2010 utdypet og presisert noen av bestemmelsene.

Formålet med det nasjonale kvalitetskontrollprogrammet er å verifisere at sikkerhetstiltakene i luftfarten er korrekt gjennomført. Alle lufthavner, operatører og andre enheter med ansvar for sikkerheten i luftfarten skal kontrolleres regelmessig for å sikre at eventuelle svakheter oppdages og korrigeres så raskt som mulig.

I forordningens vedlegg II nr. 6 er det gitt utfyllende bestemmelser for sikkerhetssystemrevisjon ("security audits"). Det er stilt krav til hva en revisjon skal omfatte, metodikk for utførelsen av revisjonen og hvordan informasjon skal innhentes for å bekrefte at sikkerhetstiltak er gjennomført, jf. nr. 6.1 til 6.3. For lufthavner som har mer enn 10 millioner passasjerer er det bestemt at det skal foretas sikkerhetssystemrevisjon minst hvert fjerde år, jf. nr. 6.4. Oslo lufthavn Gardermoen har ca. 18 millioner passasjerer per år.

Når det gjelder inspeksjoner, skal de på samme måte som i dag, i utgangspunktet være uanmeldte. Dersom Luftfartstilsynet finner at det er upraktisk, kan inspeksjonen likevel gjøres kjent, jf.

nr. 7.3. Det er videre i nr. 7 gitt bestemmelser vedrørende omfanget av inspeksjonen, metodikk og krav til innhenting av informasjon. Lufthavner med årlig trafikkvolum på mer enn 2 millioner passasjerer skal som hovedregel inspiseres hver 12 måned, jf. nr. 7.5. I Norge har Stavanger lufthavn Sola, Bergen lufthavn Flesland og Trondheim lufthavn Værnes over 2 millioner passasjerer per år.

Det er presisert at det skal gjennomføres testing for å undersøke hvor effektivt ulike sikkerhetstiltak er gjennomført, jf. nr. 8. Minimumskravet er at gjennomføringen av adgangskontroll til sikkerhetsbegrenset område, beskyttelse av luftfartøy, screening av passasjerer og håndbagasje, screening av personale, beskyttelse av innsjekket bagasje, screening av frakt eller post og beskyttelse av frakt eller post skal testes.

Merknader

Forordning (EF) nr. 18/2010 er en endringsforordning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 300/2008 om felles bestemmelser om sikkerhet i sivil luftfart og om oppheving av forordning (EF) nr. 2320/2002. Forordning nr. 300/2008 er en del av en større revisjon av det felles europeiske regleverket for sikkerhet i sivil luftfart som trådte i kraft i EU 29. april 2010. Sistnevnte forordning er gjennomført i norsk rett ved forskrift 30. april 2004 nr. 715 om forebygging av anslag mot sikkerheten i luftfarten. Forordning (EF) nr. 18/2010 vil kreve forskriftsendring.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og Kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justisdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32010 R 0072 Kommisjonsforordning (EF) nr. 72/2010 av 26. januar 2010 om fastsettelse av framgangsmåter for gjennomføring av Kommisjonens inspeksjoner av sikkerhet i sivil luftfart (vedlegg XIII kap VI SD gr2)

Sammendrag av innhold

Forordning (EF) nr. 72/2010 av 26. januar 2010 om fastsettelse av framgangsmåter for gjennomføring av Kommisjonens inspeksjoner av sikkerhet i sivil luftfart trådte i kraft i EU 29. april 2010. Gjeldende forordning (EF) nr. 1486/2003 blir på samme tidspunkt opphevet.

Forordning (EF) nr. 72/2010 medfører små materielle endringer sammenliknet med gjeldende forordning på området. I praksis har Kommisjonen kun foretatt noen mindre presiseringer og utdypninger i den nye inspeksjonsforordningen.

Formålet med forordningen er å fastlegge prosedyrer for Kommisjonens gjennomføring av inspeksjoner for å kontrollere medlemsstatenes anvendelse av security-regelverket, forordning (EF) nr. 300/2008, se artikkel 1. Videre er det presisert at Kommisjonens inspeksjoner skal omfatte vedkommende myndighet ("appropriate authority", jf. artikkel 9 i forordning (EF) nr. 300/2008) i medlemsstaten, utvalgte lufthavner, operatører og andre enheter som følger standardene for sikkerhet i luftfarten.

I kapittel III om prosedyrer for gjennomføring av Kommisjonens inspeksjoner, er hovedregelen at Kommisjonen skal varsle vedkommende myndighet om en kommende inspeksjon minst to måneder på forhånd, jf. artikkel 7 nr. 1. Videre er det i forordningens artikkel 7 nr. 3 gitt en ny bestemmelse som åpner for at Kommisjonen kan foreta inspeksjoner hvor varsel er gitt to uker på forhånd. Dette gjelder tilfeller der Kommisjonen har informasjon som tilsier at en lufthavn har mangler som kan ha vesentlig innvirkning på sikkerheten i luftfarten for det europeiske fellesskapet.

I artikkel 9 nr. 1 er det stilt krav til hvordan Kommisjonens inspektører skal utføre inspeksjoner. I tillegg er det åpnet for at Kommisjonen kan utestenge inspektører fra å delta på ytterligere inspeksjoner dersom de ikke opptrer i henhold til kravene. I nr. 6 er det eksplisitt uttrykt at medlemsstater skal sørge for at inspektører er autorisert til å bære gjenstander som enten er forbudt eller tilsynelatende

forbudt, med det formål å foreta testing. Autorisasjonen skal gjelde for de områder som skal inspiseres, samt i transitt til og fra en inspeksjon.

Dersom det påvises en sikkerhetsmangel i løpet av en inspeksjon, skal mangelen rettes omgående, jf. artikkel 12 nr. 1. Hvis det ikke er mulig, skal det iverksettes kompenserende tiltak. Vedkommende myndighet skal bekrefte skriftlig overfor Kommisjonen at retting er gjennomført, jf. nr. 3.

I henhold til artikkel 13 nr. 1 har Kommisjonen myndighet til å foreta oppfølgingsinspeksjoner dersom tilbakemeldingen, jf. artikkel 12 nr. 3, fra vedkommende myndighet ikke er tilstrekkelig avklarende. Inspeksjonen skal varsles minst to uker i forkant og fokuset i inspeksjonen vil være de områdene hvor sikkerhetsmangler ble identifisert under den innledende inspeksjonen, jf. artikkel 13 nr. 2 og 3. Hvis det påvises en alvorlig sikkerhetsmangel som kan ha vesentlig betydning for sikkerheten i luftfarten, skal Kommisjonen omgående informere vedkommende myndighet i medlemsstatene, se artikkel 15 nr. 1 siste punktum

Merknader

Forordning (EF) nr. 72/2010 er hjemlet i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 300/2008 av 11. mars 2008 om felles bestemmelser om sikkerhet i sivil luftfart og om oppheving av forordning (EF) nr. 2320/2002. Forordning (EF) nr. 300/2008 er en del av en større revisjon av det felles europeiske regelverket for sikkerhet i sivil luftfart som vil tre i kraft i EU 29. april 2010. Sistnevnte forordning er gjennomført i norsk rett ved forskrift 30. april 2004 nr. 715 om forebyggelse av anslag mot sikkerheten i luftfarten. Forordning (EF) nr. 72/2010 trådte i kraft i EU 29. april 2010. Forordningen vil kreve forskriftsending.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og Kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justisdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter

32007 R 0219 Rådsforordning (EF) nr. 219/2007 om etablering av et fellesforetak for å utvikle neste generasjon av av det europeiske lufttrafikkstyringssystemet (SESAR) (prot 31 SD gr2)

Sammendrag av innhold

Rådsforordning (EF) nr. 219/2007 oppretter et styringsorgan for SESAR-prosjektet, SESAR Joint Undertaking. (SESAR = Single European Sky ATM Research; ATM = Air Traffic Management). SESAR er et teknologi-utviklingsprogram knyttet til lovgivningspakken Single European Sky (det felles europeiske luftrom). Tidsperspektivet for utviklingsprogrammet strekker seg fram til 2020-2025: Definisjonsfasen varte til begynnelsen av 2008, og er avløst av utviklingsfasen fram til 2014. Deretter kommer en gjennomføringsfase der den nye teknologien skal fases inn og tas i bruk. Hensikten med definisjonsfasen er å arbeide fram grunnlaget for utviklingsfasen. Dette skjer gjennom en utredning som utføres av et konsortium, som legger fram et antall delrapporter som etter hvert (gjennom en konsultasjonsprosess med berørte parter) leder fram til utarbeiding av en såkalt "masterplan" og et detaljert arbeidsprogram for utviklingsfasen.

SESAR Joint Undertaking (SESAR JU) skal ha som oppgave å styre arbeidet i utviklingsfasen av programmet. I praksis innebærer det at organet administrerer den såkalte "masterplanen" og det detaljerte arbeidsprogrammet for gjennomføringen av utviklingsfasen, herunder disponerer bevilgningene til dette formålet som stilles til disposisjon fra offentlige og private instanser. Nevnte masterplan skal bl.a. godkjennes av EUs Råd (transport).

Rettsakten inneholder både overordnede prinsipper for SESAR Joint Undertaking og de detaljerte statuttene for organet. Det fremgår at organet i utgangspunktet skal ha en funksjonstid på åtte år regnet fra godkjennelsen av nevnte masterplan. EU og EUROCONTROL skal være såkalte stiftende medlemmer av organet. Som sådan skal de bidra med € 700 mill. hver til finansieringen av

programmet i løpet av utviklingsfasen. EUs bidrag kommer fra budsjettet til det 7. rammeprogram for FoU og fra budsjettet for trans-europeiske nettverk. (Halvparten fra hver.) For øvrig kan andre private og offentlige instanser fra EU-land og land utenfor EU som har avtaler med EU på luftfartsområdet bli medlem av organet. Det er en forutsetning for å bli medlem at man bidrar til finansieringen av programmet. I planen forutsettes det at øvrige medlemmer skal bidra med € 700 mill. til finansieringen av programmet i løpet av utviklingsfasen. Dette skal i stor grad skje ved at medlemmene forplikter seg til å utføre utviklingsarbeid innenfor rammen av masterplanen. Forutsetningene for medlemskapet spesifiseres i en avtale med SESAR JU. En grunnleggende tanke ved SESAR-prosjektet er at man skal få til en mer effektiv samordning av forskningsinnsatsen på dette saksområdet i Europa, ved at flest mulig aktører forplikter seg til å benytte sine forskningsressurser til å gjennomføre masterplanen iht. konkrete avtaler mellom hver enkelt instans og SESAR JU.

SESAR JU er organisert med et sekretariat som utfører det praktiske arbeidet, ledet av en direktør. I tillegg finnes et styre der alle betalende medlemmer deltar og har stemmerett. I styret deltar også representanter for ulike instanser / interessegrupper innenfor luftfart som medlemmer uten stemmerett. Styret fattar bl.a. beslutning om medlemskapsavtalen med parter som ønsker å bli betalende medlemmer av SESAR JU. Kommisjonskomiteen som er opprettet iht. lovgivingspakken om 'Et felles europeisk luftrom' - den såkalte Single Sky-komiteen - fungerer som et forum mellom EU-landene og Kommisjonen angående arbeidet i SESAR JU. I visse overordnede / strategiske spørsmål må Kommisjonen få et formelt mandat fra denne komiteen før behandlingen i styret i SESAR JU.

Merknader

Rådsforordningen er opprettet med hjemmel i artikkel 171 i Traktaten. Den er således ansett å høre hjemme på saksområdet forskning og utvikling. Den aktuelle artikkelen omhandler eksplisitt etablering av såkalte fellesforetagender.

Rettsakten innebærer ingen økonomiske eller administrative konsekvenser. Den vil bli gjennomført ved forskriftsendring.

Sakkyndige instansers merknader

Luftfartstilsynet og Avinor har gitt uttrykk for at SESAR-prosjektet som sådan er et svært viktig element for å virkeliggjøre ambisjonene i 'et felles europeisk luftrom'. Begge instanser anser at Norge bør spille en aktiv rolle i arbeidet med SESAR. Avinor deltar i SESAR JU gjennom konsortiet "NORACON", som består av nasjonale operatører av flysikringstjenester i de nordiske landene samt Estland, Irland og Østerrike.

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og Kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justisdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32008 R 1361 Rådsforordning (EF) nr. 1361/2008 av 16.desember 2008 om endring av forordning (EF) nr. 219/2007 om etablering av et fellesforetak for å utvikle neste generasjon av det europeiske lufttrafikkstyringssystemet (SESAR) (prot 31 SD gr2)

Sammendrag av innhold

Rådsforordning 1361/2008 oppdaterer rådsforordning 219/2007. Gjennom forordning 219/2007 ble det opprettet et styringsorgan for SESAR-prosjektet i form av et "Joint Undertaking" (norsk betegnelse: 'fellesforetagende'). SESAR er EUs program for modernisering av flytrafikken, og gjennom SESAR vil EU samordne og styrke landenes evne til å drive frem teknologiske løsninger i lufttrafikkkontrollen.

Teknologiutviklingsprogrammet er delt inn i tre faser, og strekker seg helt frem til 2020-2025. Første fase var definisjonsfasen og varte fram til begynnelsen av 2008 der man arbeidet frem grunnlaget for utviklingsfasen. Utviklingsfasen strekker seg fram til 2014, og avløses av gjennomføringsfasen der teknologien tas i bruk på europeisk nivå. Denne fasen vil vare fremover mot 2020 eller senere. SESAR JU skal ha som oppgave å styre arbeidet i utviklingsfasen i programmet. Dette innebærer at organet administrerer en såkalt 'masterplan' og det detaljerte arbeidsprogrammet for gjennomføringen av utviklingsfasen, herunder bevilgninger til dette formålet som er stilt til disposisjon fra offentlige og

private instanser. Etter at SESAR Joint Undertaking ble opprettet, har en rekke andre tilsvarende styringsorganer kommet til. Disse styringsorganene er opprettet som fellesskapsorganer på en litt annen måte enn SESAR Joint Undertaking. Gjennom rådsforordning 1361/2008 blir SESAR Joint Undertaking formelt anerkjent som EU-organ på lik linje med disse andre styringsorganene, og det er ønskelig at man justerer den legale statusen for SESAR Joint Undertaking slik at den blir i overensstemmelse med de andre styringsorganene. De viktigste endringene er justeringer av administrative retningslinjer i forhold til personal, finansiering, prosess for tilsetting av administrerende direktør, kontrakter o.l. Vedlegget inneholder endringer av detaljer i vedtektene til SESAR Joint Undertaking. Endringene i statuttene for SESAR Joint Undertaking innebærer blant annet at EUs bestemmelser om dokumentoffentlighet gjøres gjeldende for dette organet.

Merknader

Det er, på samme måte som for forordning 219/2007, aktuelt å ta rettsaken inn i EØS-avtalen gjennom Protokoll 31 om samarbeid på områder utenfor de fire friheter. Det innebærer ingen økonomiske eller administrative konsekvenser. Norge blir ikke forpliktet til å bidra finansielt utover det vi allerede gjør som bidragsyter til finansieringen av SESAR-programmet gjennom deltakelse i 7. rammeprogram (og gjennom vår deltakelse i Eurocontrol). Forordningen vil bli gjennomført ved forskriftsendring.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsaken er vurdert i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og Kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justisdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsaken EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XIII Transport

Kapittel II Veitransport

32009 D 0959 Kommisjonsvedtak 2009/959/EF av 14. desember 2009 som endrer vedtak 2007/230/EF om eit skjema om sosial lovgiving relatert til vegtransport (vedlegg XIII kap II SD gr3)

Sammendrag av innhold

Ved kommisjonsvedtak 2007/230/EF – føreskrive av direktiv 2006/22/EF ("kontrolldirektivet") artikkel 11 (3) – utarbeidet Europakommisjonen eit skjema som førarane kan nytte til å registrere og attestere den tidsperioden dei har hatt sjukefråver, ferie eller har ført eit køyrety som ikkje er underlagt køyre- og kviletidsreglane. Dette vil vere periodar utan køyring som fell utanfor dei pausene og kvileperiodene som er regulert direkte av reglane i forordning (EF) nr. 561/2006. Skjemaet skal oppbevarast saman med dei originale fartsskrivarutskriftene.

Kommisjonsvedtak 2009/959/EF gjer endringar i dette skjemaet. Ifylgje fortalen til kommisjonsvedtaket av 14. desember har attestasjonsskjemaet som vart innført ved kommisjonsvedtak 2007/230/EF synt seg som utilstrekkeleg, då det, ifylgje Kommisjonen, ikkje dekkjer alle situasjonar der registrering i fartsskrivaren av føraren sine aktivitetar ikkje er teknisk mogleg. I sjølve attestasjonsskjemaet inneber det at det er lagt til to nye alternativ, jf. pkt. 18 og 19 i attestasjonsskjemaet i vedlegget til kommisjonsvedtak 2009/959/EF.

Det vert understreka i fortalen til kommisjonsvedtak 2009/959/EF at attestasjonsskjema berre skal nyttast når det ut i frå objektive tekniske årsaker er umogleg å dokumentere aktuelle aktivitetar gjennom fartsskrivaren.

Merknader

Vegdirektoratet er av den oppfatning at kommisjonsvedtaket ikkje krev at Noreg må innføre og ta i bruk eit slikt skjema i Noreg - men at dersom det vert innført i eit medlemsland, må alle sjåførar i landet nytte skjemaet. Alle EU- og EØS-statar må godta slike skjema dersom det er på eit av EU eller EØS-statane sitt språk. Skjema på alle EU-statane sine språk er å finne på Kommisjonen si heimeside. Der er også informasjon om kva land som har innført skjemaet som obligatorisk.

Vegdirektoratet syner til at forordning (EF) nr. 506/2006 artikkel 6 nr. 5 gir uttømande reglar om manuell registrering av anna arbeid, registrering av køyring med anna køyrety og registrering av tid til rådvelde. Direktoratet tolkar forordninga slik at det berre er registrering for hand på diagramskive, utskrift frå fartsskrivaren eller manuell registrering på fartsskrivaren, som er påbode. Direktoratet forstår difor forordninga slik at EØS-reglane ikkje krev at førarane skal rapportere om alle dei aktivitetane som skjemaet omfatter.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og Kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justisdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.